

Anteproxecto de lei de protección da saúde das persoas menores e prevención das condutas adictivas

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I

A Constitución española reconece no seu artigo 43 o dereito á protección da saúde. O Estatuto de autonomía de Galicia atribúelle á Comunidade Autónoma de Galicia, nos artigos 27.23 e 33, respectivamente, a competencia exclusiva en materia de asistencia social e para o desenvolvemento lexislativo e execución da lexislación básica do Estado en materia de sanidade interior.

A protección da infancia, consagrada como principio reitor da política social no artigo 39.4 da Constitución Española, debe ser un dos piares esenciais nos que se debe investir para construír unha sociedade cun bo estado de saúde. É por isto polo que cómpre incentivar e proxectar unha nova educación social especialmente focalizada na saúde da infancia e da adolescencia; obrigar aos poderes públicos a tutelar a saúde pública mediante medidas preventivas, prestacións e servizos necesarios; e fomentar a educación sanitaria, a educación física, o deporte e a adecuada utilización do tempo de ocio.

O consumo de substancias psicoactivas e as adicións sen substancia supoñen un problema de saúde pública de primeira magnitude.

Así, por exemplo, as bebidas alcohólicas son substancias psicoactivas con poder adictivo, gran aceptación social e estatuto de legalidade no noso país. O seu consumo xera cambios físicos e mentais e, ademais, pode desencadear unha dependencia. A Organización Mundial da Saúde sinalou no ano 2002 que o seu consumo pode inducir trastornos mentais non só ás persoas dependentes, senón tamén ás consumidoras regulares; e considéranos o terceiro factor de risco de enfermidade e morte prematura, só superado polo tabaco e a hipertensión arterial. Á marxe de provocar un trastorno por consumo de alcohol, tamén pode causar enfermidades como a hipertensión arterial, enfermidades cardíacas, accidentes cerebrovasculares, enfermidades hepáticas e problemas dixestivos. É causa ademais de diversos tipos de cancro, como o de mama, boca e gorxa, fígado, colon e recto, esófago ou larinxe. Contribúe ao desenvolvemento de problemas de aprendizaxe e memoria nas demencias e no mal desempeño escolar. É tamén un factor de risco de

problemas de ansiedade e depresión, así como de problemas a nivel de funcionamento familiar, académico e laboral. Pero ademais tamén é un factor de risco a curto prazo de lesións derivadas das intoxicacións, da condución de vehículos baixo os efectos do consumo e de actos violentos incluíndo os sexuais.

No caso do tabaco, a Organización Mundial da Saúde sinala o seu consumo como a primeira causa de mortalidade evitable e confirma como perigoso para a saúde calquera nivel de exposición pasiva ao fume do tabaco. O consumo de tabaco representa o principal factor de risco de enfermidade e de mortalidade nos países desenvolvidos. Fumar causa cancro de pulmón, de esófago, de larinxe, boca, gorxa, ril, vexiga, fígado, páncreas, estómago, cérvix ou útero, colon e recto, así como tamén leucemia mieloide aguda. Fumar causa tamén enfermidades do corazón, apoplexía, aneurisma da aorta, enfermidade pulmonar obstrutiva crónica, diabetes, osteoporose, artrite reumatoide, dexeneración macular relacionada coa idade e cataratas, e empeora os síntomas de asma en adultos. Aquelas persoas que fuman presentan un risco maior de padecer pneumonía, tuberculose e outras infeccións das vías respiratorias. Ademais, fumar causa inflamación e debilita a función inmunitaria. O consumo de tabaco afecta á fertilidade, e o seu consumo durante o embarazo incrementa o risco de aborto, de ter un embarazo ectópico, de que o bebé naza prematuramente e cun peso anormalmente baixo, que naza con labio leporino, padal fendido ou incluso de que faleza por síndrome de morte súbita do lactante. Por último, os homes que fuman teñen un risco maior de sufrir disfunción eréctil.

O cannabis, pola súa banda, é a substancia psicoactiva ilegal máis consumida entre as persoas mozas. O seu consumo é especialmente prexudicial en idades temperás, onde o organismo está en fase de maduración, provocando cambios neurobiolóxicos durante este período. O consumo de cannabis pode provocar, ademais dos efectos derivados da inhalación de produtos dunha combustión de material orgánico, alteracións dos sentidos e da percepción do tempo, cambios no estado de ánimo, descoordinación motora, dificultade para pensar e resolver problemas, alteracións nos procesos de memoria, alucinacións, delirios e, nalgúns casos, sintomatoloxía psicótica. Estes efectos a curto prazo interfíren na capacidade das persoas para desenvolverse con normalidade nos diferentes ámbitos da vida. Este consumo ten ademais efectos a longo prazo, na medida en que compromete o desenvolvemento normal do cerebro xa que, na medida en que

adoita iniciarse durante a adolescencia, pode reducir a capacidade de pensar, a memoria e outras funcións executivas.

As denominadas “bebidas enerxéticas” son un conxunto heteroxéneo de bebidas sen alcohol que conteñen substancias estimulantes como a cafeína, a taurina, a L-carnitina, a glucuronolactona, vitaminas do grupo B e determinados ingredientes a base de plantas como o ginseng ou a guaraná. Non se deben de confundir coas bebidas isotónicas que usan os deportistas para hidratarse e recuperar sales minerais.

Se se consumen habitualmente, estas bebidas poden producir dependencia e tolerancia, é dicir, que cada vez se necesitará mais cantidade de bebida para producir os mesmos efectos. Ademais, especialmente na infancia e adolescencia, poden producir distinto grao de alteracións do sono (incremento da latencia e redución da súa duración), ansiedade, irritabilidade e certos efectos adversos para a saúde como deshidratación, elevada presión arterial, arritmias e outras problemáticas de carácter neurolóxico ou psicocomportamental.

Tamén é moi preocupante a mestura de bebidas enerxéticas con alcohol xa que ditas bebidas enmascaran os efectos das bebidas alcohólicas facilitando así a realización de condutas de risco como conducir baixo os efectos do alcohol ou manter relacións sexuais sen protección.

Por outra banda, a maioría das persoas que xogan amosan patróns de xogo completamente adaptativos e nunca desenvolverán un problema de xogo patolóxico. Non obstante, existen persoas que fracasan permanentemente á hora de resistir os impulsos de xogar e acaban desenvolvendo un conxunto de problemas que afectan de maneira adversa a certas áreas do funcionamento psicosocial e da saúde física e mental da persoa que o padece e do seu entorno. Deste xeito o xogo patolóxico provoca problemas de ansiedade e estado de ánimo deprimido, irritabilidade, sentimentos de culpa e vergoña; así como o deterioro das dinámicas sociais, problemas económicos, legais, académicos e laborais.

Derivado da maior accesibilidade das tecnoloxías da información, dos dispositivos móbiles e dos soportes conectados, estanse a producir un conxunto de problemas na poboación (especialmente na máis moza) que, aínda que non teñen unha definición estándar na

literatura científica, teñen moitas semellanzas coas adicións a substancias. E, ao igual que sucede con estas, así como co xogo patolóxico, o uso non axeitado das tecnoloxías dixitais, dos dispositivos móbiles e dos soportes conectados poden levar ao fracaso escolar, á perda do traballo e a problemas de relacións interpersoais de diversa gravidade xa que o comportamento desadaptativo tende a desprazar as actividades sociais, familiares e académicas ou laborais normais.

En Galicia, o alcohol, o tabaco e o cannabis son as tres substancias máis consumidas pola poboación, tanto adulta como moza. Os últimos datos dispoñibles indican que o 72,6%, 38,1% e 28,9%, respectivamente, refiren que as consumiron algunha vez na vida.

No caso das bebidas alcohólicas a metade da mocidade galega refire que as consumiu no último mes. Esta porcentaxe acadou o valor máis alto no ano 2012 e, dende entón, reduciuse un 30%. Catro de cada dez mozos refiren que fixeron botellón no último ano, un terzo que se emborracharon e case un cuarto deles fixeron *binge drinking* ou consumo en atracón no último mes. A idade media de inicio do consumo de bebidas alcohólicas mantense relativamente estable dende o ano 2008 ao redor dos 14 anos. E, aínda que está prohibido, case seis de cada dez menores de 18 anos refiren que non teñen problemas para mercar ou obter bebidas alcohólicas directamente.

Respecto do tabaco algo máis de tres de cada dez mozos e mozas refire que o consumiu durante o último ano, o 23,2% algunha vez nos últimos 30 días e un 9,3% diariamente nos últimos 30 días. Neste caso a porcentaxe de consumo aínda que foi descendendo ata 2014, dende entón mantense relativamente estable ou en lixeiro ascenso. A idade media de inicio do consumo de tabaco son os 14,4 anos. En relación cos cigarros electrónicos, o 38,1% dos mozos e mozas refiren que os utilizaron algunha vez na súa vida, sendo maior a porcentaxe entre a mocidade de 17 anos cun 47%.

Na actualidade, algo máis de un de cada catro mozos e mozas refire que consumiu cánnabis nalgún momento da súa vida, o 23,7% no último ano e case un de cada seis no último mes(15,5%). Un dato especialmente preocupante é o feito de que entre os mozos que refiren que consumiron cánnabis no último ano, a porcentaxe de consumidores/as problemáticos/as é do 17,3%, 4,2 veces superior á que había no 2008.

Respecto do xogo con cartos, o 12,0% da mocidade galega refire que xogou diñeiro en internet nos últimos 12 meses e a porcentaxe incrementase ata o 21,1% cando a pregunta se refire ao xogo con diñeiro fora de internet. Ademais, detéctase un incipiente desenvolvemento do uso problemático dos videoxogos, de internet e das redes sociais, principalmente entre a adolescencia.

Todos estes datos alertan de que é preciso seguir avanzando nun conxunto de medidas que reduzan este problema protexendo principalmente á poboación máis moza, pero sen esquecer que as adiccións tamén afectan á poboación adulta e que os comportamentos desta repercuten inevitablemente na poboación nova. A solución deste problema de saúde pública debe combinar necesariamente accións preventivas, educativas e outras que axuden a modificar o medio físico e social no que se desenvolve a cidadanía.

A prevención é unha das claves que dará soporte aos cambios que se perseguen. Hoxe en día dispónse de respostas tecnicamente coherentes e eficaces, baseadas na evidencia científica, que permiten evitar o inicio do consumo de substancias psicoactivas, atrasar a idade na que se producen os primeiros consumos, impedir a escalada no seu uso e reducir os riscos e danos que supoñen certos patróns de uso. Por este motivo, a presente lei revisa os principios que deben guiar a prevención escolar, familiar e comunitaria que se levará a cabo en Galicia e a adopción de estilos de vida saudables, potenciando diversos factores de protección e reducindo o impacto de determinados factores de risco asociados aos trastornos adictivos.

A familia ten unha función determinante na socialización da persoa e contribúe decisivamente ao seu desenvolvemento social, emocional e cognitivo. Na familia adquirense e desenvólvense as actitudes, as crenzas, os valores, os estilos de vida e comportamentos que influirán no modo en que a mocidade se enfrontará á vida e, por tanto, a actuación familiar pode contribuír a evitar o desenvolvemento de problemas relacionados coas adiccións.

Os programas preventivos deben ser complementados con medidas dirixidas a modificar os contextos físicos nos que se forman e manteñen as normas de comportamento da mocidade e ten lugar o comportamento que pode derivar nunha adicción. Isto fará que a decisión de consumir unha substancia psicoactiva non dependa unicamente dun cerebro inmaduro, impulsivo e predisposto a condutas de risco no momento no que está sometido

á presión do seu grupo de iguais. Estas medidas darán soporte aos cambios que se lle pide á sociedade e que implican superar actitudes de permisividade coa dispoñibilidade, a publicidade, a normalización do consumo de certas substancias psicoactivas por parte de persoas menores de idade, o seu acceso a locais de ocio nocturno ou a legalidade do consumo en aglomeracións na rúa. Esta lei busca que toda a sociedade avance na mesma dirección para protexer á nosa mocidade cara a promoción da saúde e a adopción duns estilos de vida saudables.

A administración autonómica é consciente de que as entidades locais xogarán un papel fundamental na implantación das medidas recollidas neste texto. A súa proximidade á poboación será unha vantaxe á hora de sensibilizar e mobilizar á sociedade para acadar os obxectivos de saúde que se propoñen. Por este motivo, a consellería competente en materia de sanidade deberá poñer en marcha todas as medidas das que dispoña para atender ás necesidades destas entidades na implantación desta lei.

As forzas e os corpos de seguridade e o persoal inspector serán outro piar fundamental nesta tarefa.

É preciso, tamén, acadar o compromiso do sector hostaleiro e doutros axentes económicos relacionados co sector recreativo, así como fomentar a formación necesaria do persoal que traballa nel, co fin de desnormalizar o consumo de bebidas alcohólicas nas persoas menores de idade e na poboación adulta, como modelo de referencia da infancia.

A publicidade e a presión social a favor do consumo de substancias psicoactivas e determinados comportamentos potencialmente adictivos facilitan o coñecemento do produto e a percepción errónea de que o seu consumo é normal. A publicidade directa e indirecta promove, por exemplo, o consumo de bebidas alcohólicas mediante unha dobre mensaxe contraditoria. Por unha banda, argumenta que cada persoa é libre de facer o que queira bebendo (descontrolarse, liberarse, etc ...); e, pola outra, faise a recomendación de "beber con moderación, xa que é a nosa responsabilidade". A elevada aceptación social e a normalización do consumo de bebidas alcohólicas, levan a considerar o acto de beber como "normal" en determinadas situacións e converte en "anormal" ou "raro" o non facelo.

Todas as medidas citadas buscan que a cidadanía entenda a motivación que impulsa a prevención das adiccións entre as persoas menores de idade.

Esta lei pon especial énfase na formación cidadá, pero tamén nas sancións pedagóxicas (como os traballos en beneficio da comunidade e os cursos formativos e de sensibilización traballando de forma coordinada coas ANPAS e o sistema educativo), co fin de que non haxa necesidade de sancionar economicamente. Deste xeito as persoas que cometan determinadas infraccións deberán levar a cabo traballos para a comunidade e implicarse en actividades non retribuídas de utilidade pública, interese social e valor educativo, como a axuda na limpeza de rúas, a reparación do mobiliario urbano ou a axuda ás persoas que o necesiten.

II

A primeira lei que regulou en Galicia distintos aspectos das drogodependencias foi a Lei 2/1996, do 8 de maio, de Galicia sobre Drogas, que proporcionou o marco normativo no que se apoiaron as medidas necesarias para reducir a problemática das drogodependencias, tanto no que respecta á prevención como á asistencia e á participación da sociedade na abordaxe deste tema.

No caso do tabaco, actualmente cóntase coa Lei 28/2005, do 26 de decembro, de medidas sanitarias fronte ao tabaquismo e reguladora da venda, a subministración, o consumo e a publicidade dos produtos do tabaco, de ámbito estatal. No relativo ao alcohol, Galicia foi pioneira ao aprobar no 2010 a Lei 11/2010, do 17 de decembro, de prevención do consumo de bebidas alcohólicas en menores de idade. Esta lei permitiu elevar a idade mínima de consumo de alcohol aos 18 anos e restrinxiu o acceso das persoas menores de idade a certos lugares onde se permitía a venda de alcohol, entre outras medidas.

Os antecedentes normativos relativos a outras substancias psicoactivas están dispersos en normas xenéricas, tanto estatais como autonómicas, como o Código Penal (art. 368, incluído no capítulo de delitos contra a saúde pública) e a Lei orgánica 40/2015, do 30 de marzo, de protección da seguridade cidadá, e no relativo ao xogo temos a recentemente aprobada Lei 3/2023, do 4 de xullo, reguladora dos xogos de Galicia.

Por outra parte, a Lei 8/2008, do 10 de xullo, de saúde de Galicia, establece no seu artigo 34.4 (modificado pola Lei 8/2021, do 25 de febreiro), como intervencións públicas que poderán ser exercidas polas autoridades sanitarias competentes sobre as actividades públicas e privadas que directa ou indirectamente poidan ter consecuencias para a saúde, a de «establecer prohibicións e requisitos mínimos para o uso e tráfico de bens e produtos cando supoñan un prexuízo ou ameaza para a saúde mediante normativa», a de «controlar a publicidade e propaganda de produtos e actividades que poidan ter incidencia sobre a saúde, co fin de axustala a criterios de veracidade e evitar o que poida constituír un prexuízo para esta» e a de «establecer prohibicións, limitacións e estratexias de prevención do consumo de bebidas alcohólicas para avanzar na desnormalización do seu consumo polas persoas menores de idade».

Cómpre sinalar tamén que o artigo 27º.22 do Estatuto de autonomía de Galicia establece que corresponde á Comunidade Autónoma de Galicia a competencia exclusiva en materia da adecuada utilización do lecer. Neste marco, a Lei orgánica 16/1995, do 27 de decembro, de transferencia de competencias á Comunidade Autónoma de Galicia, transfire a competencia exclusiva en materia de espectáculos públicos, sen prexuízo da competencia estatal sobre seguranza pública. Compre ter en conta neste sentido, o Decreto 336/1996, do 13 de setembro, sobre asunción de funcións e servizos transferidos á Comunidade Autónoma de Galicia en materia de asociacións e espectáculos públicos, respectivamente, polos reais decretos 1639/1996 e 1640/1996, ámbolos dous do 5 de xullo, e a súa asignación á Consellería de Xustiza, Interior e relacións Laborais.

Así mesmo, o artigo 27º.31 do Estatuto de autonomía de Galicia atribúelle á Comunidade Autónoma competencia exclusiva en materia de publicidade, sen prexuízo das normas ditadas polo Estado para sectores e medios específicos conforme os ordinais 1.º, 6.º e 8.º do número 1 do artigo 149º da Constitución.

Pola súa banda, o Decreto 136/2019, do 10 de outubro, polo que se establece a estrutura orgánica da Consellería de Sanidade, establece que a misión da Dirección Xeral de Saúde Pública é a mellora da saúde da poboación galega desde unha perspectiva comunitaria.

A Lei de protección da saúde das persoas menores e prevención das condutas adictivas presenta unha estrutura composta por 71 artigos, distribuídos en sete títulos, catro disposicións adicionais, catro disposicións transitorias, unha disposición derogatoria única e tres disposicións derradeiras.

O título preliminar establece os obxectivos xerais e específicos da lei, así como as definicións de aspectos relevantes regulados e os principios reitores. O obxecto inclúe aspectos relacionados coas grandes áreas de intervención, isto é, as áreas de promoción da saúde, prevención das adiccións, redución da oferta, desenvolvemento e xestión do coñecemento, así como a regulación da organización institucional.

O ámbito material da lei contempla as substancias psicoactivas, algunhas con ampla aceptación social, como o alcohol, o tabaco e as bebidas enerxéticas, e outras, como os derivados do cannabis, para as que, aínda que son ilegais e xa teñen normativa específica, é necesario regular aspectos relativos á súa promoción e patrocinio.

Como novidade, a lei regula os dispositivos susceptibles de liberación de nicotina (DSLN), que son aqueles produtos, ou calquera dos seus compoñentes, incluídos un cartucho, un depósito e o dispositivo sen cartucho ou depósito, que poidan utilizarse para o consumo de vapor que conteña nicotina ou non, a través dunha boquilla. Mesmo aínda que non conteñan nicotina, non hai evidencia científica que apoie a súa utilidade para deixar de fumar. Aplícanse as mesmas restricións que ao tabaco.

Tamén se regulan aspectos relativos ás bebidas enerxéticas e se establecen medidas de prevención no relativo ás adiccións sen substancia, principalmente no caso de xogos con cartos, presencial ou a distancia, e o uso de videoxogos.

No título I abórdase a promoción da saúde e a prevención de adiccións, co obxectivo de conseguir aumentar a percepción de risco ante as adiccións e o fomento de estilos de vida saudables na poboación en xeral e nas persoas menores de idade, en particular.

Inclúense medidas sobre as adiccións sen substancia, aínda que na actualidade, excepto a ludopatía, non se recolleron cientificamente como tales. Sobre todo incídese nas condutas adictivas relacionadas co xogo, presencial ou en liña, con especial atención aos videoxogos e a utilización de dispositivos conectados debido ao aumento da prevalencia, así como á ampla preocupación detectada entre as familias e os/as profesionais dedicados á

prevención e atención ás adicións en Galicia. Neste sentido, inclúense medidas de forma transversal en todos os programas da carteira de servizos de prevención de condutas adictivas da nosa comunidade autónoma. Promóvese a realización de programas orientados a un xogo responsable, tanto presencial como en liña, e un uso proporcionado dos videoxogos con respecto ao resto de actividades de lecer das persoas menores de idade.

Considérase prioritaria a educación para a saúde, de forma que se poidan fomentar os estilos de vida saudables en todos os ámbitos: escolar, familiar, laboral, sanitario e comunitario.

O capítulo dedicado á prevención recolle medidas xerais dirixidas ao conxunto da poboación, e outras dirixidas a persoas ou grupos en situación de risco ou de maior vulnerabilidade. Trátase de potenciar os factores de protección e reducir os factores de risco, así como desnormalizar algunhas condutas aceptadas socialmente como o consumo de alcohol e de tabaco. Nas actuacións preventivas son prioritarios o ámbito familiar, comunitario, educativo e sanitario que, na medida do posible, deberán de coordinarse entre si para poder potenciar a consecución dos seus obxectivos mutuos.

O título II regula o control da oferta. Diferenciase este apartado do de diminución da demanda, igual que se fai na Estratexia da Unión Europea en materia de loita contra a droga 2021-2025, xa que as medidas dirixidas a limitar a demanda poñen a énfase na actuación sobre as persoas ou grupos, e as de redución da oferta actúan sobre as substancias ou sobre as condutas.

Establécese unha estrutura clasificada pola substancia, e dentro de cada unha, régúlase a actividade xerada ao redor dela; isto é, a publicidade, o patrocinio, a venda, a subministración e o consumo.

As drogas sobre as que se establecen as medidas de control son as legais e algunha ilegal, como o cannabis. No caso do alcohol, aumentanse as limitacións xa impostas a través da Lei 11/2010, do 17 de decembro, tendo en conta que non existe unha normativa reguladora de ámbito nacional. Non obstante, ás festas recoñecidas de interese turístico non lle serán aplicables as restricións de publicidade e promoción establecidas na lei.

No relativo ao tabaco, seguindo as recomendacións da Organización Mundial da Saúde e das sociedades científicas, dáse o mesmo trato aos dispositivos susceptibles de liberación de nicotina (DSLN) que aos produtos do tabaco, dado que se o dispositivo é susceptible de liberar nicotina, enténdese que os seus efectos tanto para a persoa usuaria como para terceiras persoas, non difiren do tabaco. Tamén se inclúen medidas como a prohibición do consumo nas entradas dos centros educativos e administrativos, aspectos non contemplados na normativa de ámbito estatal. Deste xeito, preténdese preservar a saúde das persoas non fumadoras.

No título III abórdase a problemática da atención das persoas menores de idade en urxencias debido a intoxicacións por substancias psicoactivas, basicamente bebedeiras. Débese realizar unha actuación máis intensiva para evitar o crecente aumento das devanditas intoxicacións neste tramo de idade.

O título IV regula os sistemas de información sobre as características dos consumos de substancias en Galicia, a súa prevención e o seu tratamento. Este sistema deberá estar integrado no sistema de información de saúde de Galicia, definido no artigo 71 da Lei 8/2008, do 10 de xullo. Tanto a información como a avaliación teñen a consideración de actuación transversal, segundo a Estratexia da Unión Europea en materia de loita contra a droga 2021-2025.

O título V regula a organización institucional, a coordinación, e a iniciativa social, establecendo o exercicio das competencias atribuídas a cada unha das administracións públicas galegas, coa finalidade de evitar duplicidades e actuacións solapadas.

Polo que respecta ao dispositivo institucional, a nivel da Administración Xeral da Comunidade Autónoma prevese a creación dunha Comisión en materia de prevención de adiccións configurada como un órgano de estudo, coordinación e asesoramento en materia de prevención das adiccións en Galicia.

Finalmente, a iniciativa social supón o recoñecemento do importante labor realizado na materia por persoas e entidades privadas, e regula as condicións que rexerán a colaboración con elas.

O título VI ocúpase dos labores de inspección, aspecto fundamental para garantir o cumprimento das limitacións establecidas.

No título VII detállanse as infraccións e sancións. As medidas punitivas van referidas á actividade sobre as substancias, xa que, sobre as adicións sen substancia, establecéronse medidas de promoción da saúde coas que se trata de impulsar un uso responsable dos xogos de azar e das novas tecnoloxías.

Polo que respecta aos órganos con competencias sancionadoras, distribúense estas con carácter xeneral entre o Consello da Xunta de Galicia, a Consellería competente en materia de Sanidade, tanto desde servizos centrais como por parte dos órganos periféricos, e os concellos.

Dentro das competencias sancionadoras que as Xefaturas Territoriais da Consellería de Sanidade xa tiña atribuídas, inclúense a relativa á imposición de sancións pola comisión de infraccións relativas ao botellón, por entender que se incrementa a eficacia da corrección deste tipo de infraccións ao equipararse coa xestión das sancións por consumo de tabaco, DSLN e produtos relacionados.

Completan o texto catro disposicións adicionais sobre os corpos facultativos da administración autonómica encargados das inspeccións, a habilitación para a actualización periódica das contías das sancións, coordinación entre persoal inspector e órganos tramitadores e de dirección, así como algunhas excepcións no relativo a festas declaradas de interese turístico; catro disposicións transitorias, relativas a máquinas expendedoras, substitución de sancións, aplicación da normativa de información sobre as limitacións, e réxime transitorio de procedementos iniciados antes ou despois da entrada en vigor desta lei; unha disposición derogatoria, que afecta as disposicións de igual ou inferior rango contrarias ao disposto nesta lei, e tres disposicións derradeiras, sobre o desenvolvemento regulamentario, adaptación das ordenanzas municipais e entrada en vigor.

Esta lei promulgarase baixo o máis estrito respecto á autonomía municipal e ao actual marco normativo.

Esta lei foi sometida ao preceptivo ditame do Consello Económico e Social de Galicia.

Por todo o exposto, o Parlamento de Galicia aprobou e eu, de conformidade co artigo 13.2 do Estatuto de Autonomía de Galicia e co artigo 24 da Lei 1/1983, do 22 de febreiro, de

normas reguladoras da Xunta e da súa Presidencia, promulgo en nome do Rei a Lei de protección da saúde en persoas menores e prevención de condutas adictivas.

TÍTULO PRELIMINAR

Disposicións xerais

Artigo 1. *Obxecto*

1. Esta lei ten por obxecto regular, no marco das competencias que a Comunidade Autónoma de Galicia ten atribuídas estatutariamente, as actuacións e iniciativas que se realicen no ámbito da protección da saúde das persoas menores así como para a prevención de condutas adictivas.

2. As medidas contempladas nesta lei teñen como obxecto fundamental incidir sobre a sociedade no seu conxunto para avanzar na desnormalización do consumo das substancias psicoactivas e das adicións sen sustancia por persoas menores de idade en todos os ámbitos, mediante:

a) A definición das características que deberán ter as estratexias de prevención das adicións, de educación sanitaria e de concienciación social e das familias, para abordar o grave problema xerado.

b) A limitación do acceso das persoas menores de idade ás bebidas alcohólicas e enerxéticas, aos produtos do tabaco e a outras substancias psicoactivas, así como o control administrativo desta restrición que aborde tanto a venda e a subministración coma o propio consumo.

c) O aumento da protección fronte á exposición pasiva ao fume de tabaco, especialmente no caso das persoas menores de idade e da poboación vulnerable.

d) As limitacións de acceso de persoas menores de idade a determinados establecementos de ocio e entretemento.

e) As prohibicións e limitacións á publicidade, á promoción e ao patrocinio de bebidas alcohólicas, bebidas enerxéticas, produtos do tabaco e resto de substancias psicoactivas reguladas nesta lei.

f) A promoción da cesación tabáquica entre as persoas fumadoras.

- g) O sistema de información sobre os resultados da aplicación da lei.
- h) As limitacións horarias á venda nocturna de bebidas alcohólicas.
- i) As medidas de control da administración en espazos de dominio público.
- j) A determinación do réxime sancionador.

Artigo 2. Ámbito de aplicación

As disposicións contidas nesta lei serán aplicables ás diferentes actuacións previstas nela, tanto individuais coma colectivas, públicas ou privadas, que se realicen ou afecten ao territorio da Comunidade Autónoma de Galicia e no marco das súas competencias dirixidas á poboación xeral coa finalidade última de protexer ás persoas menores de idade. Non obstante o anterior, no caso dos medios de comunicación social, e sempre de acordo co disposto na lexislación básica estatal, as previsións desta lei serán aplicables a aquelas actuacións ou emisións cuxo ámbito de cobertura non sobrepase o ámbito territorial da Comunidade Autónoma.

Deste xeito, as disposicións contidas nesta lei serán aplicables ás competicións deportivas de ámbito estatal (profesionais e non profesionais) ou internacionais que se desenvolvan en recintos e instalacións localizados na Comunidade Autónoma de Galicia.

Artigo 3. Principios reitores da lei

Esta lei ten como principios reitores os seguintes:

- a) A responsabilidade das administracións e da sociedade no seu conxunto para previr as adiccións nas persoas menores de idade e traballar na desnormalización progresiva do seu consumo en toda a poboación.
- b) O equilibrio e consenso social que permita aos sectores económicos afectados por esta lei acadar os seus obxectivos dende unha perspectiva de responsabilidade social.
- c) A actitude de proactividade, mellora continua e transparencia que permita ás diferentes administracións dar resposta ás demandas sociais e problemas emerxentes relacionados coas adiccións.

- d) A participación activa da comunidade, moi especialmente do Consello Autonómico de Infancia e Adolescencia e das organizacións xuvenís, e dos sectores afectados na planificación e execución das actuacións en materia de prevención das adiccións.
- e) A consideración da familia como elemento esencial na percepción de risco por parte das persoas menores de idade.
- f) A promoción activa de estilos de vida saudables e dunha cultura de saúde que inclúa o rexeitamento do consumo por parte das persoas menores de idade, así como a modificación de actitudes e comportamentos da sociedade respecto da problemática vinculada a este tema.
- g) A planificación das intervencións tendo en conta a evidencia científica dispoñible e en base a criterios de efectividade, establecendo indicadores que permitan realizar un axeitado control, seguimento e avaliación delas.
- h) A consideración prioritaria das políticas e as actuacións preventivas en materia de prevención das adiccións.
- i) O carácter multidisciplinar e de integración e coordinación das actuacións en materia de prevención das adiccións por parte de todas as administracións públicas galegas.
- j) A coordinación das actuacións sobre a problemática asociada ás adiccións na poboación, con especial énfase nas persoas menores de idade, en base ao principio de corresponsabilidade social.
- k) A inclusión da perspectiva de xénero en todas as actuacións que se realicen.
- l) A promoción da equidade en saúde a través do acceso igualitario da poboación aos servizos preventivos sen que exista discriminación algunha.
- m) Os principios reitores en canto ás actuacións sanitarias que se enuncian no artigo 32 da Lei 8/2008, do 10 de xullo, de saúde de Galicia.

Artigo 4. *Definicións*

Para os efectos desta lei, entenderase por:

- a) Bebida alcohólica: aquela bebida que contén etanol na súa composición e aparece así indicado na información alimentaria obrigatoria.
- b) Bebida enerxética: aquela bebida que contén 32 mg ou máis de cafeína/100 ml.
- c) Centros destinados a persoas menores de idade: centros onde se realicen actividades cuxos principais espectadores, asistentes ou persoas usuarias sexan menores de idade. Quedan comprendidos os centros de actividades recreativas destinadas ás persoas menores de idade previstos na normativa vixente en materia de espectáculos públicos e actividades recreativas de Galicia. Tamén os centros de menores e os centros de atención á infancia, definidos na súa normativa específica.
- d) Dispositivo susceptible de liberación de nicotina (en adiante DSLN): produto, ou calquera dos seus compoñentes, incluídos nun cartucho, un depósito e o dispositivo sen cartucho ou depósito, que poida utilizarse para o consumo de vapor que conteña nicotina ou non a través dunha boquilla. Os DSLN poden ser desbotables ou recargables mediante un envase de recarga e un depósito, ou recargables con cartuchos dun so uso.
- e) Envase de recarga: receptáculo de líquido que contén a súa vez nicotina ou outros produtos, o cal pode utilizarse para recargar un dispositivo susceptible de liberación de nicotina.
- f) Establecemento destinado a actividades de recreo, entretemento e lecer: calquera establecemento público no que teñan lugar actividades de recreo, entretemento ou lecer das persoas e nos que se vendan bebidas alcohólicas, coa excepción dos destinados exclusivamente a actividades de restauración, así como os furanchos. Terán, en todo caso, a consideración de establecementos destinados a actividades de recreo, entretemento e lecer os seguintes: discotecas, salas de festa, pubs e cafés-espectáculo; así como calquera outro que, sen utilizar unha denominación idéntica ás anteriores, realice actividades similares.
- g) Establecementos do ámbito da hostalería e da restauración: establecementos abertos ao público legalmente habilitados para iso, que teñen por obxecto a prestación do servizo de bebida e/ou comida para o seu consumo polo público a cambio dun prezo, consonte o disposto na súa normativa específica.

- h) Horario nocturno: o período de tempo comprendido entre as 22.00 e as 9.00 horas do día seguinte.
- i) Patrocinio: calquera tipo de contribución, pública ou privada, a un acontecemento, unha actividade ou unha persoa cuxo obxectivo ou efecto directo ou indirecto sexa a promoción dun determinado produto.
- j) Persoa adulta responsable: o pai, a nai, ou a persoa que exerza a titoría ou garda legal. Para os efectos desta Lei debe terse en conta que respecto dos nenos, nenas e adolescentes con medida de protección os gardadores legais son a familia acollidora e/ou o/a director/a do centro no que resida o menor.
- k) Produto a base de herbas para fumar: produto a base de plantas, herbas ou froitas, con ou sen nicotina, que non contén tabaco e se pode consumir mediante un proceso de combustión.
- l) Produtos do tabaco: produtos que poden ser consumidos ou constituídos, total ou parcialmente, por tabaco, xeneticamente modificado ou non.
- m) Promoción: todo estímulo que favoreza ou induza a demanda de produtos, xa sexa por redución de prezo ou calquera outra estratexia destinada a atraer a atención e suscitar o interese das persoas consumidoras, tales como anuncios, publicidade e actos especiais, sorteos, barra libre, 2x1, premios ou similares
- n) Publicidade: toda forma de comunicación realizada por unha persoa física ou xurídica, pública ou privada, no exercicio dunha actividade comercial, industrial, artesanal ou profesional, co fin de promover de forma directa, indirecta ou subliminar a contratación de bens mobles ou inmobles, servizos, dereitos e obrigas.
- ñ) Publicidade dirixida a menores: é aquela deseñada de tal xeito que polo seu contido, linguaxe ou imaxes resulte, obxectiva e maioritariamente, apta para atraer a atención ou o interese do público menor de idade.
- o) Recinto sanitario: toda a superficie á que estende a súa titularidade e competencias un centro, servizo ou establecemento sanitario, tanto en espazos interiores de edificios como en espazos exteriores, incluídos accesos, zonas de paso, zonas axardinadas e aparcadoiros.

- p) Recinto dos centros docentes e formativos: toda a superficie á que estende a súa titularidade e competencias, tanto en espazos interiores de edificios como espazos exteriores, incluídos accesos, zonas de paso, zonas axardinadas e aparcadoiros.
- q) Recintos de actividades recreativas: lugares que ofrecen ao público, persoas espectadoras ou participantes actividades, produtos ou servizos con fins de recreo, entretemento ou lecer. Abrangue os espazos tanto cubertos como descubertos, con independencia de que dispoñan de instalacións permanentes ou portátiles, e que as actividades se desenvolvan con carácter fixo ou esporádico.
- r) Recintos de espectáculos públicos: toda a superficie dos lugares onde se levan a cabo espectáculos públicos representacións, exhibicións, actuacións, proxeccións, competicións ou audicións de concorrencia pública de carácter artístico, cultural ou análogo, incluídas as prazas de touros. Abrangue os espazos tanto cubertos como descubertos, con independencia de que dispoñan de instalacións permanentes ou portátiles, e que as actividades se desenvolvan con carácter fixo ou esporádico.
- s) Recintos deportivos: calquera espazo aberto ou pechado, infraestrutura ou inmovible proxectado ou adaptado especificamente para a práctica do deporte (xa sexan competicións deportivas, audicións de concorrencia pública de carácter deportivo, ximnasios ou similares, etc.) que estea dotado das condicións aptas para o exercicio de calquera das súas modalidades ou especialidades, independentemente de que a asistencia de público sexa a súa finalidade principal ou non.
- t) Subministración: abastecemento de produtos ou substancias previstos nesta lei, xa sexa a título oneroso ou gratuíto.
- u) Venda a distancia: toda transmisión onerosa que se realiza sen a presenza física e simultánea da persoa compradora e vendedora, incluíndo a realizada a través de medios electrónicos.
- v) Venda domiciliaria: a que se realiza cando a persoa vendedora se despraza ao domicilio da persoa compradora.

TÍTULO I

Promoción da saúde e prevención das adiccións

Artigo 5. Obxecto

1. As administracións públicas impulsarán actuacións de promoción da saúde e da prevención das adiccións na poboación galega, con especial énfase na poboación menor de idade e nos grupos especialmente vulnerables.
2. As medidas contidas neste título estenderanse, tendo en conta o estado do coñecemento científico en cada momento, a aquelas outras condutas susceptibles de xerar un trastorno adictivo.

CAPÍTULO I

Promoción da saúde

Artigo 6. Actuacións de promoción da saúde no ámbito das condutas adictivas

1. As administracións públicas impulsarán accións de mellora do coñecemento e de desenvolvemento de habilidades persoais dirixidas a incrementar o control da poboación sobre a súa saúde no que respecta ás condutas adictivas.
2. Tendo en conta que a promoción da saúde constitúe un chanzo máis dentro do proceso de atención integral á cidadanía, as administracións levarán a cabo as medidas necesarias para fomentar o labor dos profesionais sanitarios, sociais e da educación na capacitación da poboación.

Artigo 7. Promoción do non consumo de substancias psicoactivas

Fomentarase a realización de campañas informativas dirixidas a persoas menores de idade e poboación xeral sobre as consecuencias prexudiciais do consumo de alcohol, tabaco, cannabis, hipnosedantes sen receita, bebidas enerxéticas, outras substancias e a súa percepción de risco.

Artigo 8. *Promoción do xogo non problemático*

1. As administracións públicas impulsarán actuacións informativas e de sensibilización que eviten que a poboación, con especial énfase na máis moza e nos grupos vulnerables, estableza relacións problemáticas coas actividades de xogo. Estas actuacións procurarán que a poboación coñeza a problemática da adicción ao xogo e os factores de risco e de protección implicados; así como as estratexias eficaces de prevención dispoñibles.

2. As administracións públicas impulsarán actuacións de formación e sensibilización, dirixidas ao colectivo docente e sanitario e ás persoas traballadoras das empresas operadoras de xogo, sobre aspectos específicos da prevención do xogo patolóxico. Estas actividades formativas incluírán entre os seus contidos:

- a) Lexislación vixente sobre a materia.
- b) Prevención do xogo ilegal e do uso inadecuado dos xogos.
- c) Protocolo de actuación con persoas que amosen patróns de xogo desadaptativo.

A Consellería competente en materia de Sanidade desenvolverá regulamentariamente as condicións nas que se desenvolverá a formación á que fai referencia este apartado.

3. Os operadores de xogo autorizados a desenvolver actividades na Comunidade Autónoma de Galicia deberán contar cun Plan de atención ás persoas usuarias de establecementos de xogo, cuxo contido se desenvolverá regulamentariamente, no que se recollerán os principios aplicados e actuacións levadas a cabo na prevención do xogo ilegal, así como a formación básica e continua impartida entre as súas persoas traballadoras.

Artigo 9. *Promoción do uso adecuado e seguro dos videoxogos, das redes sociais, das tecnoloxías dixitais e dos dispositivos conectados*

Co fin de previr os problemas que poida xerar o uso inadecuado dos videoxogos, das redes sociais, das tecnoloxías dixitais e dos dispositivos conectados, as administracións públicas levarán a cabo as seguintes actuacións:

- a) Promover campañas poboacionais de sensibilización da poboación sobre a necesidade de facer un uso apropiado destas tecnoloxías, especialmente no caso das persoas

menores de idade, evitando a interferencia negativa coa vida familiar e social e os problemas de saúde e desenvolvemento.

b) Impulsar actividades de formación e capacitación da poboación para o uso adecuado e seguro dos videoxogos, das redes sociais, dos dispositivos conectados e das tecnoloxías dixitais. Prestarase especial atención na protección das persoas menores de idade a través:

1º Da capacitación das familias para a definición do uso e consumo axeitado para as persoas menores de idade no que respecta a supervisión, soportes de acceso, tempos de uso e contidos.

2º Da difusión e promoción do uso de aplicacións e mecanismos de control parental e dos sistemas de clasificación de contidos.

c) Incorporar no curriculum educativo contidos e actividades que permitan á mocidade acadar un equilibrio axeitado entre o aproveitamento das potencialidades destas tecnoloxías, o ocio saudable e o desenvolvemento dun bo nivel de saúde mental e física.

d) Promover protocolos nos sistemas sanitario e de protección social de avaliación e consello sobre o uso destes dispositivos e tecnoloxías, nos que se abordarán os tempos de uso, a supervisión, os contidos aos que se accede e a súa interferencia co tempo de descanso, o rendemento académico ou laboral e a vida familiar e social.

e) Adoptar medidas orientadas a mellorar a información sobre os riscos asociados á utilización non adecuada dos videoxogos, internet, redes sociais e outras tecnoloxías dixitais, promovendo a inclusión de mensaxes preventivas nos videoxogos, nas páxinas web, e nas aplicacións con sede ou editadas en Galicia, así como nas súas redes sociais, en particular cando ditas redes teñen como público preferente á poboación menor de idade.

CAPÍTULO II

Prevenção das adiccións

Artigo 10. *Obxectivos*

1. As actividades preventivas terán como obxectivo primordial evitar o consumo de substancias psicoactivas e a realización de determinados comportamentos adictivos, atrasar a idade de inicio e previr a posibilidade de desenvolver unha adicción.
2. A prevención combinará o seu carácter educativo, orientado á diminución da demanda a través da modificación de actitudes e hábitos, coa protección da saúde orientada á diminución da oferta, a través da modificación de contornas que faciliten a adopción de estilos de vida saudables, e ao establecemento de limitacións a certas actividades que poden favorecer o inicio dos consumos.
3. As medidas de prevención consistirán na aplicación de estratexias globais e equilibradas de intervención sobre os factores de risco e de protección, tanto psicolóxicos e condutuais coma familiares, sociais e ambientais que inciden na aparición de consumos de substancias psicoactivas e condutas adictivas, de tal xeito que se aumente a percepción de risco na poboación respecto de ditos consumos e condutas.
4. As medidas de prevención faranse de forma coordinada, tanto a nivel autonómico coma local, e en liña coas actuacións ou recomendacións adoptadas a nivel nacional, comunitario e internacional, e terán un carácter estable e avaliable.

Artigo 11. *Medidas de prevención orientadas á diminución da demanda*

1. As medidas de prevención para a diminución da demanda son aquelas actuacións que teñen por obxectivo a modificación da conduta mediante a educación, o asesoramento, o consello, a información e outras metodoloxías similares.
2. As administracións públicas de Galicia e as entidades que planifiquen, deseñen e executen medidas de prevención para a diminución da demanda deberán ter presentes os seguintes criterios:
 - a) Os programas que se levarán a cabo estarán baseados na evidencia científica dispoñible sobre esta temática.

- b) As actuacións en materia de prevención das adicións desenvolvidas polas administracións públicas de Galicia (xa sexa directamente ou coa intermediación de entidades e institucións privadas), enmarcaranse nun ámbito xeral de promoción da saúde e calidade de vida, prestando especial atención ás situacións de vulnerabilidade.
 - c) O ámbito prioritario da prevención será poboacional, mediante actuacións programáticas que incidan principalmente sobre os determinantes asociados á aparición do consumo de substancias psicoactivas.
 - d) Os programas preventivos deberán ser específicos para a idade das persoas destinatarias, apropiados ao seu desenvolvemento e sensibles coas diferentes culturas.
 - e) As actuacións prioritarias destes programas consistirán tanto na oferta de información e asesoramento como na elaboración e implantación de estratexias educativas e de prevención de condutas de risco.
 - f) Desenvolveranse protocolos de avaliación das medidas que se planifiquen, contando coa participación social de todos os axentes implicados.
 - g) Promoverase a adopción de criterios de calidade na planificación, execución e avaliación das actividades, que serán establecidos polo departamento competente en materia de sanidade.
 - h) Fomentarase a colaboración e o intercambio de información, a nivel nacional e internacional, que facilite a implantación de accións preventivas.
 - i) Os programas de prevención deberán incorporar entre os seus obxectivos a modulación das crenzas e expectativas e o incremento da percepción dos riscos asociados ao consumo de substancias psicoactivas e ao desenvolvemento de comportamentos adictivos.
 - j) Ampliarase e mellorarase a formación continuada dos servizos e equipos de prevención.
3. Deberanse realizar análises de situación periódicas, utilizando a información científica dispoñible, para seleccionar as medidas preventivas de intervención máis axeitadas e as adicións que se consideren prioritarias.

Artigo 12. *Ámbitos prioritarios de prevención*

1. Os ámbitos prioritarios de prevención para a diminución da demanda son:

- a) Ámbito familiar.
- b) Ámbito educativo.
- c) Ámbito comunitario.
- d) Ámbito sanitario.
- e) Ámbito da hostalería e restauración.
- f) Ámbito de intervención en colectivos de especial vulnerabilidade.

2. As medidas que se establezan nos plans de actuación que as administracións públicas galegas promovan deberán ser transversais e terán en consideración os seis ámbitos prioritarios de prevención.

Artigo 13. A prevención no ámbito familiar

Os programas, actuacións e medidas de prevención no ámbito familiar deberán ter en conta os seguintes criterios:

- a) Fomento da formación das familias no ámbito das adiccións mediante a colaboración coas asociacións de nais e pais e as súas federacións, dada a súa importancia como axentes de saúde.
- b) Potenciación das habilidades educativas e de comunicación no seo familiar para evitar o desenvolvemento de trastornos adictivos en todos os ámbitos e resolver os problemas derivados destes.
- c) De xeito específico, a abordaxe da problemática ocasionada polo uso das tecnoloxías dixitais principalmente co uso das redes sociais e os videoxogos.
- d) Conter mecanismos de coordinación entre os ámbitos sanitario, educativo, social y comunitario.

Artigo 14. A prevención no ámbito educativo

Os programas, actuacións e medidas de prevención no ámbito educativo deberán ter en conta os seguintes criterios:

- a) Promover a implicación do conxunto da comunidade educativa.

- b) Integrar a educación para a saúde como parte do proxecto educativo dos centros docentes, concibido dun xeito transversal. Os centros incluírán nas súas programacións actividades complementarias para o fomento de estilos de vida saudables e de prevención das adiccións.
- c) Deberanse realizar actuacións continuadas no tempo e estables, adaptándose a cada nivel educativo.
- d) Conter mecanismos de coordinación e integración das accións das distintas administracións públicas galegas e organizacións implicadas, co obxectivo de desenvolver materiais de apoio para o profesorado e o alumnado, cun alto nivel de calidade.
- e) Recoller o desenvolvemento de programas específicos de formación continuada do persoal docente en materia de adiccións, incluíndo formación sobre técnicas de detección precoz de situacións de risco e programas preventivos específicos para o alumnado de especial vulnerabilidade, así como programas de adestramento en habilidades persoais, sociais e de resistencia á influencia negativa exercida polo grupo de iguais.
- f) No ámbito da formación universitaria, deberase incluír nas titulacións da rama sociosanitaria e de xeito transversal, formación sobre adiccións.
- g) Potenciar os programas de formación continuada específicos sobre adiccións para o profesorado universitario que imparte formación nas titulacións pertencentes as ramas sociosanitarias.
- h) Incluír en todos os programas de formación a problemática ocasionada polo uso das tecnoloxías dixitais e, en particular, das redes sociais e os videoxogos.

Artigo 15. A prevención no ámbito comunitario

Os programas, actuacións e medidas de prevención no ámbito comunitario deberán ter en conta os seguintes criterios:

- a) Procurar o reforzo das mensaxes e normas da comunidade en contra do consumo de substancias psicoactivas e da realización de determinados comportamentos adictivos en prol da saúde.

- b) Fomentar a educación para a saúde, da que participarán as familias e a mocidade para identificar sinais de alerta, ofrecer pautas á mocidade para que aprenda mecanismos de autorregulación e límites adaptados á idade de maduración dos seus fillos e fillas.
- c) Favorecer o desenvolvemento de actividades comunitarias e/ou grupais relacionadas coa educación familiar temperá, previa a aparición de condutas de risco, con recomendacións xerais que reforcen os factores de protección.
- d) Fomentar o traballo de proximidade, entendendo este como a actividade orientada cara á comunidade e emprendida para tomar contacto con persoas ou subpoboacións de especial risco, ás cales normalmente non chegan as canles tradicionais de fomento de estilos de vida saudables; así como o establecemento de redes de cooperación entre os organismos que o realicen con outros contextos onde haxa programas de prevención de trastornos adictivos.
- e) Promover a capacitación de persoas que actúen como mediadoras sociais.
- f) Realizar campañas de información e sensibilización como reforzo doutras accións e iniciativas en relación cos medios de comunicación social.
- g) Fomentar a implicación dos concellos e o seu papel nas accións de ámbito comunitario.
- h) Potenciar entre as diferentes administracións públicas galegas unha política global de alternativas ao consumo de substancias psicoactivas e determinadas condutas adictivas como o uso problemático das redes sociais e os videoxogos por persoas menores de idade actuando nos ámbitos cultural, deportivo e social e impulsando servizos socioculturais, actividades de lecer e tempo libre e promoción do deporte. Para iso estableceranse canles de diálogo e participación coa comunidade destinataria, coas entidades e asociacións deportivas e culturais e cos restantes axentes implicados, co fin de determinar as actuacións que se van desenvolver e construír unha cultura de lecer alternativa adaptada á demanda e necesidades reais.
- i) Tanto os concellos como as institucións educativas deben promover a realización de actividades deportivas continuadas no tempo, preferentemente supervisadas polas correspondentes entidades deportivas da Administración autonómica con competencias

no ámbito deportivo. Estas actividades deben de empezar na educación primaria con vistas a manterse tamén na educación secundaria.

j) Establecer accións para combater actitudes favorables ou tolerantes cara ao consumo de substancias psicoactivas e as adicións sen substancia como o uso problemático das redes sociais e os videoxogos e incrementar a percepción de risco na poboación.

k) Potenciar os programas de formación continuada específicos en materia de adicións, con especial referencia ao consumo de substancias psicoactivas, e ao uso problemático das redes sociais e os videoxogos para os profesionais dos corpos e forzas de seguridade.

l) Incluír estratexias preventivas de diminución do dano dentro dos programas de lecer saudable ou alternativo.

m) Promover o asociacionismo coa finalidade de promoción da saúde desde o ámbito educativo, sanitario, social ou cultural.

Artigo 16. *A prevención no ámbito sanitario*

Os programas, actuacións e medidas de prevención no ámbito sanitario, deberán contemplarse na carteira de servizos e, en todo caso, nos plans locais de saúde que se desenvolvan dende a Atención Primaria, tendo en conta os seguintes criterios:

a) Nos controis do Programa de saúde infantil dos 12 e 14 anos, coincidentes coa "fase de experimentación" (12/13 anos) e a "fase de consolidación" (14/15 anos), incorporaranse intervencións preventivas de cribado e intervención do consumo de alcohol, tabaco, cánnabis e o uso problemático das tecnoloxías dixitais.

b) Na intervención pediátrica deberase aumentar a percepción do risco en familias e adolescentes, aconsellar sobre como evitar o consumo de substancias psicoactivas e a exposición pasiva ao fume ambiental do tabaco e mobilizar á familia sobre a súa co-responsabilidade na prevención do consumo de alcohol, tabaco, cannabis e o uso problemático das tecnoloxías dixitais.

c) Nos plans de formación continuada dirixidos aos profesionais de atención primaria incluíranse as recomendacións mais recentes en relación co uso de pantallas e

dispositivos conectados, e técnicas de consello, intervención e entrevista motivacional breve.

d) No caso de que o/a profesional de pediatría considere que o/a paciente ten un problema relacionado co consumo de substancias psicoactivas, o xogo ou co uso de internet e das TIC que deba ser tratado cunha intervención específica, poderá derivalo aos recursos asistenciais da rede galega de atención á saúde mental.

e) Estes recursos asistenciais avaliarán o caso e implantarán un plan terapéutico individualizado para tratar o problema que motiva a interconsulta. Entre as actuacións que se levaran a cabo inclúese a educación sanitaria, a indicación e o control de tratamentos farmacolóxicos e as psicoterapias individuais e de grupo.

Artigo 17. A prevención no ámbito da hostalería e restauración

1. As actuacións no ámbito da hostalería e restauración terán como obxectivo formar aos profesionais deste sector en aspectos específicos da prevención do consumo de substancias psicoactivas, con especial atención ás bebidas alcohólicas, por parte das persoas menores de idade, así como na lexislación vixente sobre esta materia.

2. O órgano directivo competente en materia de saúde pública da consellería competente en materia de sanidade, en colaboración e coordinación con aqueles outros departamentos con competencias en materias afectadas por esta lei, fomentará a existencia dunha formación homoxénea para toda a Comunidade Autónoma impartida por persoal técnico experto na materia, procurando a colaboración das asociacións profesionais do sector da hostalería.

3. Así mesmo, no ámbito da formación regrada dos e das profesionais da hostalería, procurarase que nos currículos formativos se integre a formación sobre a prevención do consumo de substancias psicoactivas, no marco das competencias da Comunidade Autónoma e de acordo coa lexislación básica estatal.

Artigo 18. Formación no ámbito da hostalería e restauración

Será responsabilidade das persoas titulares dos establecementos de hostalería e restauración garantir a formación das súas persoas traballadoras sobre: a lexislación vixente nesta materia; a prevención do consumo de substancias psicoactivas, por parte

das persoas menores de idade e dos colectivos de risco; a prohibición do uso das máquinas recreativas e de apostas e; a actuación fronte ás persoas que presenten síntomas de embriaguez.

As administracións competentes organizarán formación para facilitar o cumprimento deste artigo.

Artigo 19. Ámbito de intervención en colectivos de especial vulnerabilidade

Os programas, actuacións e medidas de prevención no ámbito dos colectivos especialmente vulnerables deberán ter en conta os seguintes criterios:

- a) No ámbito familiar: darase prioridade ao traballo preventivo coas familias nas que existan persoas menores de idade consideradas de especial vulnerabilidade.
- b) No ámbito escolar: realizaranse intervencións intensivas sobre grupos especialmente vulnerables.
- c) No ámbito comunitario: desde os servizos sociais dos concellos priorizarase a realización de actividades preventivas cos colectivos socialmente máis vulnerables, con especial atención á perspectiva de xénero.
- d) No ámbito sanitario: realizaranse actuacións preventivas e intervencións intensivas sobre os grupos de especial vulnerabilidade como os centros de protección de menores, programas de preservación familiar ou centros de cumprimento de medidas xudiciais de persoas menores de idade.

TÍTULO II

Control da oferta

CAPÍTULO I

Limitacións aplicables ás bebidas alcohólicas e do acceso a determinados lugares e establecementos

Sección 1ª. Limitacións á publicidade, promoción e patrocinio de bebidas alcohólicas

Artigo 20. Restricións á publicidade, promoción e patrocinio de bebidas alcohólicas

1. Queda prohibida calquera campaña, sexa como actividade publicitaria ou non, dirixida a persoas menores de idade e a que induza, directa ou indirectamente, ao consumo de bebidas alcohólicas por estas.
2. Queda prohibida toda clase de publicidade directa, indirecta ou subliminar de bebidas alcohólicas nos seguintes lugares e medios:
 - a) Nos centros sanitarios.
 - b) Nos centros docentes para persoas menores de idade.
 - c) Nos centros de protección de menores e de cumprimento de medidas xudiciais de persoas menores de idade.
 - d) Nos centros destinados a persoas menores de idade.
 - e) En todos aqueles centros a que teñan acceso maioritariamente as persoas menores de idade.
 - f) Nos recintos ou locais destinados a espectáculos públicos e actividades recreativas durante as actividades en que o acceso ou participación sexa maioritariamente de persoas menores de idade.
 - g) Nas publicacións de libros, revistas, folletos ou calquera outro impreso ou formato dixital editados en Galicia cando sexan dirixidos a persoas menores de idade.
 - h) Nas cubertas exteriores, na portada e na contraportada de libros, revistas (incluídas as seccións de pasatempos), folletos ou calquera outro impreso ou formato dixital editados ou distribuídos en Galicia. Queda exceptuada esta prohibición nas publicacións especializadas ou dirixidas a profesionais.
 - i) Nos folletos que conteñan no seu interior promocións ou ofertas de bebidas alcohólicas para a súa venda en establecementos comerciais e de alimentación localizados en Galicia, estas deberán situarse en páxinas separadas (nin na anterior nin na posterior) das destinadas a produtos para persoas menores de idade e incorporarán un código QR que remita a unha páxina web do órgano competente en materia de saúde pública da

consellería competente en materia de sanidade con mensaxes informativas e preventivas sobre o consumo de alcohol.

j) Na vía pública nunha área de 200 metros ao redor dos centros docentes, dos centros de protección de menores e de cumprimento de medidas xudiciais de persoas menores de idade. O órgano competente en materia de saúde pública da consellería competente en materia de sanidade publicará na súa web unha relación actualizada de centros aos que se refire este apartado.

k) Mediante a distribución de información por buzoneo, correo, teléfono ou correo electrónico dirixida especificamente ás persoas menores de idade.

l) A través de calquera tipo de promoción realizada nos lugares enumerados no artigo 25.4 que poida inducir ao consumo de bebidas alcohólicas, ou calquera outra acción de promoción que se realice noutro tipo de establecemento, sempre que se dirixa a persoas menores de idade.

3. Nas actividades de promoción e/ou patrocinio non poderán ofrecerse bebidas alcohólicas a persoas menores de idade nin poderán entregarse bens ou servizos relacionados con bebidas alcohólicas ou que leven marcas, símbolos ou distintivos que poidan identificar unha bebida alcohólica.

4. Prohíbese a promoción de bebidas alcohólicas, en establecementos onde estea autorizado o consumo no propio local, mediante prácticas que inciten ao consumo excesivo ou descontrolado, como ofertas promocionais 2x1, 3x1, barra libre, premios, concursos de resistencia alcohólica ou outros semellantes.

Artigo 21. Acordos en materia de autolimitación da publicidade

A Administración autonómica promoverá a formalización de acordos de autocontrol e autolimitación da publicidade de bebidas alcohólicas no ámbito das empresas, produtores ou as súas asociacións, distribuidoras dos ditos produtos, así como cos anunciantes, axencias e medios de publicidade que operen no seu territorio, co fin de lograr os obxectivos desta lei.

Artigo 22. Criterios sobre publicidade, promoción e patrocinio de bebidas alcohólicas

A publicidade, o patrocinio e a promoción de bebidas alcohólicas rexeráse polos seguintes criterios:

- a) Non se pode asociar o consumo de bebidas alcohólicas con comportamentos que expresen melloras no rendemento físico, laboral ou con beneficios para a saúde, propiedades terapéuticas, efectos sedantes ou estimulantes, nin coa condución de vehículos, manexo de armas ou obxectos perigosos nin, en termos xerais, con actividades de risco.
- b) Non se pode asociar o consumo de bebidas alcohólicas con comportamentos que expresen éxito social, profesional ou sexual, nin con situacións de poder ou prevalencia.
- c) Non se permite relacionar o consumo de bebidas alcohólicas co rendemento na práctica do deporte nin con actividades educativas ou sanitarias.
- d) Non se poderán utilizar argumentos, estilos, tipografías ou deseños asociados á cultura das persoas menores de idade.
- e) Non se poderá utilizar a imaxe ou a voz de persoas menores de idade, ou que aparenten selo, ou personaxes animados, así como tampouco de persoas ou personaxes de proxección pública que sexan un referente para a infancia e a adolescencia.
- f) Non se poderá utilizar ningunha estratexia de publicidade indirecta ou subliminar coa intención de eludir as limitacións establecidas nesta lei.

Artigo 23. Actividades de colaboración coas industrias relacionadas coas materias reguladas nesta lei

1. Calquera actividade ou colaboración que se queira realizar coas industrias relacionadas coas materias reguladas nesta lei, no que respecta á organización de actividades en centros docentes, públicos e privados, e/ou con organizacións infantís e xuvenís, así como o establecemento de acordos ou convenios coas administracións educativas e sanitarias galegas, deberá de estar supervisada polo órgano competente en materia de saúde pública da consellería competente en materia de sanidade. No contido destas actividades,

colaboracións, acordos ou convenios non se poderá introducir, de forma directa ou indirecta, calquera tipo de nesgo ou publicidade en favor do consumo de bebidas alcohólicas, aínda baixo as fórmulas de consumo moderado ou responsable, ou que non respecte os criterios establecidos no artigo 22.

2. Para aplicar a limitación establecida neste artigo consideraranse industrias relacionadas tanto ás empresas relacionadas directamente coa produción, distribución ou venda e subministración de bebidas alcohólicas, así como calquera outra institución, entidade ou fundación vinculada coas primeiras ou maioritariamente financiada por elas.

Artigo 24. Prohibición do emprego de imaxes con distintivos de bebidas alcohólicas

Queda prohibido calquera tipo de patrocinio ou financiamento de programas, espazos, páxinas ou servizos cos distintivos de bebidas alcohólicas en actividades deportivas, educativas, recreativas ou espectáculos públicos dirixidas ou nas cales participen maioritariamente persoas menores de idade.

Sección 2ª. Limitacións á venda, subministración e transporte de bebidas alcohólicas

Artigo 25. Limitacións á venda, subministración e transporte de bebidas alcohólicas

1. Queda prohibida a venda e subministración de bebidas alcohólicas a persoas menores de idade. As persoas titulares e empregadas dos establecementos, así como calquera outra persoa que interveña na venda ou subministración de bebidas alcohólicas, deberán esixir a presentación dun documento oficial que acredite a idade da persoa que pretenda adquirir unha bebida alcohólica, salvo cando non existan dúbidas sobre ela.

2. Para os efectos do regulado nesta lei, incorrerán en responsabilidade as persoas maiores de idade que induzan a persoas menores de idade ao consumo de bebidas alcohólicas, así como que lles vendan ou subministren bebidas alcohólicas ou que as compren para elas.

3. Para os efectos deste artigo non será causa de exoneración de responsabilidade para as persoas subministradoras ou vendedoras a autorización escrita ou o consentimento de

venda ou subministración ou consumo de bebidas alcohólicas outorgado por pais, nais, titores/as ou gardadores/as legais ou de feito ás persoas menores de idade.

4. Queda prohibida a venda ou subministración de bebidas alcohólicas nos seguintes lugares:

a) Centros docentes para menores de idade. Nos centros nos que se impartan ensinanzas de formación profesional da familia de hostalería e turismo poderanse distribuír bebidas alcohólicas unicamente naqueles casos que o requiran as actividades que forman parte do proxecto docente.

b) Recintos, espazos e instalacións destinados á realización e seguimento de actividades deportivas, no momento en que os deportistas ou practicantes sexan maioritariamente persoas menores de idade.

c) Centros de protección de menores e de cumprimento de medidas xudiciais de persoas menores de idade.

d) Centros destinados a persoas menores de idade.

5. Queda prohibida a venda e subministración de bebidas alcohólicas a través de máquinas expendedoras.

6. Queda prohibida a venda e subministración de bebidas alcohólicas no horario nocturno definido no artigo 4.h). A esta limitación estarán sometidas tamén a venda ambulante e a venda domiciliaria. No caso da venda a distancia, a entrega non poderá efectuarse durante este horario protexido, agás os pedidos de restauración.

Queda excluída desta prohibición a venda para o consumo exclusivamente no interior dos propios establecementos habilitados, a venda para a distribución a profesionais, a venda nos mercados de abastos nos seus horarios habilitados, así como a venda ambulante nos días de festas patronais ou similares, sempre que se dispoña do título oportuno que habilite para elo de acordo coa normativa aplicable. En todo caso, a administración local adoptará as medidas oportunas para impedir o acceso das persoas menores de idade ás bebidas alcohólicas.

7. Queda prohibido o transporte, a tenencia ou a posesión de bebidas alcohólicas por persoas menores de idade, salvo cando se realice por motivos laborais.

8. Queda prohibida a venda e subministración de produtos dirixidos a persoas menores de idade que poidan crear confusión ou imiten ás bebidas alcohólicas, xa sexa por imitación do envase, do nome ou de calquera outra característica delas.

Artigo 26. Información sobre as limitacións

1. En todos os establecementos, sexan ou non permanentes, nos que se vendan ou subministren bebidas alcohólicas, informarase das prohibicións especificadas no número 1 dos artigos 25, 28 e 29. Esta información realizarase mediante anuncios ou carteis de carácter permanente, fixados de xeito visible, en galego e castelán. As características destas sinalizacións cumprirán os requisitos e condicións que se establezan mediante orde polo departamento competente en materia de sanidade.

2. As persoas titulares dos establecementos recollidos no número 1 adoptarán as medidas necesarias de control para evitar a venda de bebidas alcohólicas a persoas menores de idade, que deberán coñecer todos os traballadores, preferentemente por escrito..

3. A administración autonómica fomentará, a través de acordos específicos coa industria produtora de bebidas alcohólicas, unha etiquetaxe facultativa que aluda aos efectos para a saúde do consumo de bebidas alcohólicas incluíndo, entre outros extremos, a prohibición do seu consumo nas persoas menores de idade e os efectos nocivos ou prexudiciais das bebidas alcohólicas nas mulleres embarazadas ou que están planificando un embarazo; así como información sobre o contido calórico das bebidas alcohólicas.

Sección 3ª. Limitacións ao consumo de bebidas alcohólicas e ao acceso a determinados lugares e establecementos

Artigo 27. Limitacións ao consumo de bebidas alcohólicas

1. Queda prohibido o consumo de bebidas alcohólicas por persoas menores de idade.

2. Queda prohibido o consumo de bebidas alcohólicas nos seguintes lugares:

- a) Centros docentes para persoas menores de idade. Nos centros nos que se impartan ensinanzas de formación profesional da familia de hostalería e turismo poderase consumir bebidas alcohólicas unicamente naqueles casos que o requiran as actividades que forman parte do proxecto docente.
- b) Recintos, espazos e instalacións destinados á realización e seguimento de actividades deportivas.
- c) Centros de protección de menores e de cumprimento de medidas xudiciais de persoas menores de idade.
- d) Centros destinados a persoas menores de idade.
- e) Na vía pública, salvo en terrazas ou espazos habilitados como tales, ou naqueles locais non permanentes desmontables, cubertos total ou parcialmente, ou instalacións fixas portátiles ou desmontables pechadas.
- f) Prohíbense as actividades de botellón, entendidas como tales as concentracións na vía pública, parques e prazas públicas e noutros lugares de tránsito público cuxa finalidade ou efectos sexan o consumo de bebidas alcohólicas.

Artigo 28. Limitacións ao acceso de persoas menores de idade a lugares vinculados coa produción de bebidas alcohólicas.

1. Queda prohibido o acceso e as visitas de persoas menores de idade aos centros de produción de bebidas alcohólicas.
2. Exceptúanse desta prohibición as visitas de persoas menores de idade sempre e cando vaian acompañadas de nais/pais, titores/as, gardadores/as legais ou persoas autorizadas por eles. Durante a visita deberase informar acerca dos efectos nocivos ou prexudiciais do consumo de bebidas alcohólicas sobre a saúde das persoas, e estará prohibido subministrar estas bebidas ás persoas menores de idade os cales tampouco poderán participar en ningún tipo de actividade na que se utilicen bebidas alcohólicas. Así mesmo, non se lles poderá entregar artigos ou "merchandising" relacionados con bebidas alcohólicas ou que leven marcas, símbolos ou distintivos que poidan identificar unha bebida alcohólica.

Artigo 29. *Limitacións ao acceso de persoas menores de idade a determinados establecementos de ocio e entretemento*

1. No caso dos establecementos destinados a actividades de recreo, entretemento e lecer recollidos na definición do artigo 4.f), así como nos espazos destinados a espectáculos musicais nos que se dispensen bebidas alcohólicas durante o seu desenvolvemento, poderán acceder as persoas de 16 e 17 anos. As persoas menores de 16 anos poderán acceder sempre que o fagan acompañadas do seu pai, nai, titor/a ou gardador/a legal.

2. Excepcionalmente, os establecementos previstos no número 1 que teñan prohibida a entrada ás persoas menores de idade poderán realizar sesións destinadas a persoas maiores de 14 anos, sempre que contén co título habilitante correspondente e coa prohibición, durante o desenvolvemento da sesión, da venda e consumo de bebidas alcohólicas. Durante estas sesións especiais as bebidas alcohólicas non poderán estar visibles para ás persoas menores de idade.

CAPÍTULO II

Limitacións aplicables ao tabaco, produtos do tabaco e DSLN

Artigo 30. *Limitacións á publicidade.*

Prohíbese en todos os medios de comunicación autonómicos, incluídos os servizos da sociedade da información a emisión de programas e series de produción propia ou de imaxes nos que os/as presentadores/as, colaboradores/as, invitados/as e participantes aparezan consumindo, mencionen ou amosen, directa ou indirectamente, marcas, nomes comerciais, logotipos ou outros signos identificativos ou asociados a produtos do tabaco ou a DSLN e produtos semellantes.

Artigo 31. *Limitacións á venda e subministración*

1. Prohíbese vender ou entregar ás persoas menores de idade, produtos do tabaco e DSLN e produtos semellantes, de conformidade coas definicións das letras d) e l) do artigo 4, así como calquera outro produto que imite e induza a fumar ou simule a conduta de fumar.

2. Prohíbese a tenencia ou transporte por persoas menores de idade de produtos de tabaco para fumar, de DSLN e produtos similares, salvo cando se realice por motivos laborais.

3. En todos os establecementos nos que estea autorizada a venda e subministro de produtos do tabaco e de DSLN e produtos semellantes, instalaranse en lugar visible carteis que, de acordo coas características que se sinalen vía regulamentaria, informen, nas linguas cooficiais, da prohibición de venda de tabaco e de DSLN e produtos semellantes ás persoas menores de idade e advirtan sobre os prexuízos para a saúde derivados do seu uso. Nestes establecementos esixirase a todas as persoas compradoras acreditar a maioría de idade mediante documento de valor oficial, salvo que aquela sexa evidente.

Artigo 32. Limitacións ao uso e consumo

1. O consumo de produtos de tabaco e de DSLN e produtos semellantes deberá facerse exclusivamente naqueles lugares ou espazos nos que non estea prohibido.

2. Prohíbese, ás persoas menores de idade, o consumo en calquera lugar ou espazo, de produtos do tabaco, de DSLN e produtos semellantes, e de produtos a base de herbas para fumar, con ou sen nicotina, de conformidade coas definicións das letras d), l) e k) do artigo 4, así como calquera outro produto que imite e induza a fumar ou simule a conduta de fumar.

Artigo 33. Prohibición de uso e consumo

Ademais das prohibicións de fumar recollidas no artigo 7 da Lei 28/2005, de 26 de decembro, de medidas sanitarias fronte ao tabaquismo e reguladora da venda, o subministro, o consumo e a publicidade dos produtos de tabaco, prohíbese fumar e usar ou consumir DSLN e produtos de tabaco ou semellantes nas zonas ao aire libre, de conformidade coas definicións do artigo 4:

a) Centros e dependencias das Administracións públicas e entidades de Dereito público, incluídas as entradas e zonas de accesos inmediatos (50 metros a cada lado).

b) Centros e recintos sanitarios, incluídas as entradas e zonas de acceso inmediatas (50 metros a cada lado).

- c) Nos recintos dos centros docentes e formativos, incluídos accesos inmediatos aos edificios (50 metros a cada lado da porta de acceso) e beirarrúas circundantes.
- d) Marquesiñas e demais lugares de parada de calquera transporte público.
- e) Nas piscinas de uso público.

Artigo 34. Produtos elaborados a base de herbas para fumar

Prohíbese o consumo de produtos elaborados a base de herbas para fumar, con ou sen nicotina, en todos os establecementos do ámbito da hostalería e da restauración, incluídas as terrazas ou zonas habilitadas como tales.

CAPÍTULO III

Limitacións aplicables ao cannabis, produtos, compoñentes ou derivados deste

Artigo 35. Limitacións á publicidade e patrocinio

1. Prohíbese en todos os medios de comunicación autonómicos, incluídos os servizos da sociedade da información, a emisión de programas e series de produción propia ou de imaxes nos que as persoas presentadoras, colaboradoras, invitadas e participantes mencionen ou amosen, directa ou indirectamente, imaxes, ou calquera signo identificativo asociado ao cannabis, produtos e compoñentes deste. Tamén se prohíbe a publicidade destes produtos nos videoxogos distribuídos no territorio da Comunidade Autónoma de Galicia.
2. Queda prohibido o patrocinio da planta "cannabis sativa" e de calquera produto, compoñente ou derivado dela, así como toda clase de publicidade e promoción dos citados produtos aludindo ao contido do produto, en todos os medios e soportes aos que podan ter acceso ás persoas menores de idade.
3. Non se pode asociar o consumo de cannabis con comportamentos que expresen melloras no rendemento físico, laboral ou con beneficios para a saúde, propiedades terapéuticas, efectos sedantes ou estimulantes, nin coa conducción de vehículos, manexo de armas ou obxectos perigosos nin, en termos xerais, con actividades de risco.

4. As tendas que vendan calquera produto relacionado co cannabis ou co seu consumo non poderán expoñer no seu escaparate ou dirixir ningunha imaxe ao exterior ou calquera tipo de publicidade da planta "cannabis sativa" ou calquera produto derivado desta.

5. Prohíbese regalar ou vender calquera tipo de merchandising coa imaxe identificativa do cannabis á poboación menor de idade.

Artigo 36. Limitacións á subministración e venda

1. Prohíbese a venda a persoas menores de idade de produtos ou compoñentes do cannabis, incluído o CBD, ou derivados daquel, independentemente do formato e forma de consumo (sementes, plantas, aceites, licores, entre outros) e en calquera establecemento.

2. Queda prohibida a venda e subministración de produtos ou compoñentes do cannabis, incluído o CBD, ou derivados daquel, a través de máquinas expendedoras, dispensadores móbiles ou portátiles.

Artigo 37. Limitacións ao acceso a determinados establecementos

1. Prohíbese o acceso ás persoas menores de idade aos lugares ou establecementos vinculados coa produción, distribución ou consumo de cannabis e produtos derivados, incluído o CBD.

2. Así mesmo, prohíbese o acceso ás persoas menores de idade ás tendas onde se vendan sementes, plantas de "cannabis sativa" ou calquera outro produto relacionado, incluído o CBD.

Artigo 38. Limitacións á tenencia ou transporte

Prohíbese a tenencia ou transporte por persoas menores de idade de cannabis, produtos, compoñentes, incluído o CBD, ou derivados deste en calquera forma ou formato e en calquera cantidade.

CAPÍTULO IV

Limitacións aplicables ás bebidas enerxéticas

Artigo 39. Publicidade, promoción e patrocinio de bebidas enerxéticas

1. Queda prohibida calquera campaña, sexa como actividade publicitaria ou non, dirixida a persoas menores de idade e a que induza, directa ou indirectamente, ao consumo de bebidas enerxéticas por estas.

2. Queda prohibida toda clase de publicidade directa, indirecta ou subliminar de bebidas enerxéticas nos seguintes lugares e medios:

- a) Centros sanitarios.
- b) Centros docentes para persoas menores de idade.
- c) Centros de protección de menores e de cumprimento de medidas xudiciais de persoas menores de idade.
- d) Centros destinados a persoas menores de idade.
- e) Espazos recreativos, como parques temáticos ou outros espazos de entretemento ou de divulgación de coñecementos.
- f) Nos recintos ou locais destinados a espectáculos públicos e actividades recreativas durante as actividades en que o acceso ou participación sexa maioritariamente de persoas menores de idade.
- g) Nas publicacións de libros, revistas, folletos ou calquera outro impreso ou formato dixital editados en Galicia cando sexan dirixidos a persoas menores de idade.
- h) Nas cubertas exteriores, na portada e na contraportada de libros, revistas (incluídas as seccións de pasatempos), folletos ou calquera outro impreso ou formato dixital editados ou distribuídos en Galicia. Queda exceptuada esta prohibición nas publicacións especializadas ou dirixidas a profesionais.
- i) Nos folletos que conteñan no seu interior promocións ou ofertas de bebidas enerxéticas para a súa venda en establecementos comerciais e de alimentación localizados en Galicia, estas deberán situarse en páxinas separadas (nin na anterior nin na posterior) das destinadas a produtos para persoas menores de idade e incorporarán un código QR que remita a unha páxina web do órgano competente en materia de saúde pública da

consellería competente en materia de sanidade con mensaxes informativas e preventivas sobre o consumo de bebidas enerxéticas.

j) Na vía pública nunha área de 200 metros ao redor dos centros docentes, dos centros de protección de menores e de cumprimento de medidas xudiciais de persoas menores de idade. O órgano competente en materia de saúde pública da consellería competente en materia de sanidade publicará na súa web unha relación actualizada de centros aos que se refire este apartado.

k) Mediante a distribución de información por buzoneo, correo, teléfono ou correo electrónico dirixida especificamente ás persoas menores de idade.

l) A través de calquera tipo de promoción realizada nos lugares enumerados no artigo 25.4 que poida inducir ao consumo de bebidas enerxéticas, ou calquera outra acción de promoción que se realice noutro tipo de establecemento, sempre que se dirixa a persoas menores de idade.

3. Prohíbese a promoción de bebidas enerxéticas, en establecementos onde estea autorizado o consumo no propio local, mediante prácticas que inciten ao consumo excesivo ou descontrolado, como ofertas promocionais 2x1, 3x1, barra libre, premios ou outros semellantes.

4 Prohíbese que calquera bebida enerxética patrocine eventos dirixidos a persoas menores. No resto de actividades de patrocinio non poderán ofrecerse bebidas enerxéticas a persoas menores de idade nin poderán entregarse bens ou servizos relacionados con bebidas enerxéticas ou que leven marcas, símbolos ou distintivos que poidan identificar unha bebida enerxética.

Artigo 40. Limitacións ao consumo, venda, subministración e transporte das bebidas enerxéticas

1. Queda prohibido o consumo, o transporte, a tenencia ou a posesión de bebidas enerxéticas por persoas menores de idade, salvo cando se realice por motivos laborais.

2. Queda prohibida a venda e subministración de bebidas enerxéticas a persoas menores de idade. As persoas titulares e empregadas dos establecementos, así como calquera outra persoa que interveña na venda ou subministración de bebidas alcohólicas, deberán

esixir a presentación dun documento oficial que acredite a idade da persoa que pretenda adquirir unha bebida enerxética, salvo cando non existan dúbidas sobre ela.

3. Queda prohibida a venda ou subministración de bebidas enerxéticas nos seguintes lugares:

- a) Centros sanitarios.
- b) Centros docentes para persoas menores de idade.
- c) Centros de protección de menores e de cumprimento de medidas xudiciais de persoas menores de idade.
- d) Centros destinados a persoas menores de idade.
- e) Nos recintos ou locais destinados a espectáculos públicos e actividades recreativas durante as actividades en que o acceso ou participación sexa maioritariamente de persoas menores de idade.
- f) Recintos, espazos e instalacións destinados á realización e seguimento de actividades deportivas no momento en que os deportistas ou practicantes sexan maioritariamente persoas menores de idade.
- g) Puntos de venda, incluídas as máquinas expendedoras.

4. Para os efectos do regulado nesta lei, incorrerán en responsabilidade as persoas maiores de idade que induzan a persoas menores de idade ao consumo de bebidas enerxéticas, así como que lles vendan ou subministren bebidas enerxéticas ou que as compren para elas.

5. Para os efectos deste artigo non será causa de exoneración de responsabilidade ás persoas subministradoras ou vendedoras a autorización escrita ou o consentimento de venda ou subministración ou consumo de bebidas enerxéticas outorgado por pais, nais, titores/as ou gardadores/as legais ou de feito ás persoas menores de idade.

6. Nos establecementos comerciais onde se vendan bebidas enerxéticas pero non estea permitido consumilas, habilitaranse espazos claramente diferenciados para a localización destas bebidas. Así mesmo, deberán de estar separadas dos refrescos.

7. Aqueles establecementos nos que se vendan ou subministren bebidas enerxéticas deberán colocar, en lugar visible, carteis que anuncien as prohibicións sinaladas neste artigo. As características desta sinalización serán determinadas regulamentariamente.

Artigo 41. Etiquetaxe de bebidas enerxéticas

A administración autonómica fomentará, a través de acordos específicos coa industria produtora de bebidas enerxéticas, unha etiquetaxe facultativa que aluda aos efectos para a saúde do consumo de bebidas enerxéticas incluíndo, entre outros extremos, a prohibición do seu consumo nas persoas menores de idade e os efectos nocivos ou prexudiciais das bebidas enerxéticas nas mulleres embarazadas, así como información sobre o seu contido calórico.

CAPÍTULO V

Limitacións relacionadas coas adicións sen substancia

Artigo 42. Limitacións sobre a actividade de xogo

A actividade de xogo quedará suxeita á normativa específica de aplicación de ámbito autonómico, así como en calquera disposición normativa de carácter internacional, comunitario ou estatal de pertinente aplicación.

Artigo 43. Limitacións da publicidade dos videoxogos

As comunicacións comerciais e actos de publicidade sobre videoxogos que teñan lugar no territorio da Comunidade Autónoma de Galicia, con independencia do soporte utilizado, incluírán en todo momento a recomendación de idade que lle corresponda ao produto promocionado.

Artigo 44. Limitacións á venda de videoxogos

1. Os establecementos de venda deberán organizar os espazos separando de maneira clara e diferenciada os produtos en función da idade recomendada de cada videoxogo.

2. Estes establecementos deberán colocar, en lugar visible, carteis divulgativos que informen sobre a existencia de sistemas de clasificación de contidos dos videoxogos. As características desta sinalización serán determinadas regulamentariamente.

TÍTULO III

Actuacións sanitarias ante intoxicacións por consumo de substancias psicoactivas

Artigo 45. Actuacións sanitarias ante intoxicacións por consumo substancias psicoactivas

1. Os servizos sanitarios informarán e solicitarán a presenza dos e das proxenitoras ou das persoas que exerzan a titoría ou a garda legal, cando atendan a unha persoa menor de idade con motivo dunha intoxicación provocada polo consumo dalgunha substancia psicoactiva nos termos establecidos na normativa vixente en materia de autonomía do paciente e de dereitos e obrigas en materia de información e documentación clínica. Así mesmo, proporcionaranlles asesoramento sobre a situación e recursos de axuda, tanto preventivos como asistenciais.
2. Ás persoas menores de idade atendidas por intoxicacións provocadas polo consumo dalgunha substancia psicoactiva realizaráselles unha avaliación integral, implicando aos seus proxenitores, titores/as ou gardadores/as legais. Esta valoración incluírá unha anamnese dirixida á identificación de factores de risco psicosocial e unha avaliación psicopatolóxica que garanta a continuidade da súa atención nos dispositivos sanitarios, de considerarse necesario.
3. No suposto de que unha persoa menor de idade sexa atendida por segunda vez con motivo dunha intoxicación provocada polo consumo dalgunha substancia psicoactiva ofreceráselle a posibilidade da súa incorporación a un programa de axuda, no que se recomendará a participación da persoa adulta responsable.
4. Así mesmo, activaranse os mecanismos para a detección e reparación de posibles situacións de risco, dando traslado aos servizos sociais comunitarios competentes para avaliar esta situación, que adoptarán as medidas necesarias para a protección da persoa menor de idade.

TÍTULO IV

Sistemas de información

Artigo 46. Sistema de información sobre o consumo de substancias psicoactivas

1. O departamento da Xunta de Galicia competente en materia de sanidade establecerá un sistema de información sobre o consumo de substancias psicoactivas, que deberá estar integrado no sistema de información de saúde de Galicia definido no artigo 71 da Lei 8/2008, do 10 de xullo.
2. A xestión do sistema de información sobre o consumo de substancias psicoactivas corresponderalle ao órgano directivo competente en materia de saúde pública da consellería competente en materia de sanidade, co apoio das xefaturas territoriais que teñan atribuídas as competencias en materia de prevención de adiccións.
3. O sistema de información sobre o consumo de substancias psicoactivas terá como finalidades:
 - a) Recadar, procesar, analizar e difundir información sobre os factores de risco e de protección, sobre a incidencia e prevalencia do consumo, sobre as actuacións en materia de prevención e sobre os centros e programas dispoñibles, así como información relativa aos incumprimentos dos preceptos desta lei.
 - b) Servir para a definición daqueles indicadores que permitan a avaliación continuada das iniciativas e programas emprendidos en relación coa prevención do consumo no citado colectivo, tendo en conta as recomendacións internacionais.
 - c) Definir e recoller aquela información que permita coñecer, estudar e avaliar a situación epidemiolóxica do consumo no citado colectivo e os progresos e avances na consecución dos obxectivos marcados por esta lei.
 - d) Facilitar o intercambio de información relevante para a toma de decisións entre as distintas organizacións implicadas no desenvolvemento e a aplicación desta lei.
 - e) Todas aquelas outras funcións que se establezan regulamentariamente.

4. Os órganos da administración local competentes para instruír e resolver os expedientes sancionadores pola comisión de infraccións previstas nestas lei deberán informar á consellería competente en materia de sanidade, no formato e coa periodicidade que se estableza regulamentariamente, das inspeccións realizadas, as denuncias presentadas e os expedientes sancionadores incoados. Esta información incluírá, de cara á correcta aplicación dos criterios de reincidencia e de reiteración na tipificación das infraccións, os feitos que se imputen, as infraccións que tales feitos constituían e as sancións impostas, ou a súa substitución no seu caso, así como a data da firmeza da resolución sancionadora.

5. O órgano directivo competente en materia de saúde pública da consellería competente en materia de sanidade habilitará un espazo específico na súa páxina web corporativa co fin de facilitar as denuncias por parte da poboación de aquelas entidades, centros, locais ou establecementos ou das actividades nos que se cometa calquera das infraccións especificadas nesta lei.

6. O tratamento de datos persoais respectará o establecido polo Regulamento (UE) 2016/679 do Parlamento Europeo e do Consello de 27 de abril de 2016 relativo á protección das persoas físicas no que respecta ao tratamento de datos persoais e á libre circulación destes datos e polo que se derroga a Directiva 95/46/CE (Regulamento xeral de protección de datos) así como pola Lei Orgánica 3/2018, de 5 de decembro, de protección de datos persoais e garantía dos dereitos dixitais, e demais normativa vixente na materia.

Artigo 47. Medidas de información no ámbito sanitario

1. A información da intervención asistencial en relación co consumo de substancias psicoactivas, deberá estar dispoñible nas aplicacións informáticas que existan na actualidade no sistema de saúde así como aquelas que se creen co mesmo fin con posterioridade á entrada en vigor desta lei, para o seguimento do ou da paciente.

2. A través dos sistemas de información xestionados polo órgano directivo competente en materia de saúde pública da consellería competente en materia de sanidade, incluíranse preguntas para coñecer a incidencia e a prevalencia do consumo de substancias psicoactivas e das adicións sen substancia.

3. A información derivada do seguimento da normativa sobre os produtos afectados por esta lei recolleranse nos correspondentes plans anuais de inspección, que serán actualizados para incluír os espazos e consumos regulados nesta normativa.

TÍTULO V

Organización institucional

CAPITULO I

Ordenación e coordinación entre Administracións da Comunidade Autónoma de Galicia

Artigo 48. Das competencias da Administración autonómica

1. Corresponde á Administración xeral da Comunidade Autónoma o exercicio das seguintes competencias:

- a) O establecemento da política en materia de prevención de adiccións da Comunidade Autónoma de Galicia.
- b) A planificación e creación de unidades administrativas ou órganos colexiados en materia de prevención das adiccións, así como a determinación da súa organización e réxime de funcionamento.
- c) A elaboración e actualización do Plan de Trastornos Adictivos de Galicia.
- d) O exercicio da potestade sancionadora a través do departamento da Administración autonómica competente, nos termos previstos nesta lei.
- e) A adopción, en colaboración con outras administracións públicas, de todas aquelas medidas que sexan precisas para asegurar o cumprimento do establecido nesta lei.
- f) A adopción das medidas preventivas dirixidas a asegurar o cumprimento do establecido nesta lei.

2. Dentro da estrutura da Administración xeral da Comunidade Autónoma, corresponde ao departamento competente en materia de sanidade:

- a) A cooperación ou colaboración xeral coas administracións públicas, entidades privadas e institucións nas actuacións en materia de prevención das adiccións.
- b) O establecemento e xestión do sistema de información sobre prevención de adiccións.

Artigo 49. Das competencias dos concellos

1. Para os efectos do establecido na presente lei, corresponde aos concellos da Comunidade Autónoma de Galicia exercer no seu ámbito territorial as seguintes competencias:

- a) Determinar os criterios que regulen a localización e requisitos que deberán reunir os establecementos onde se subministren, vendan, dispensen ou consuman bebidas alcohólicas, así como exercer a súa vixilancia e control, sen prexuízo das competencias que ostenten outras administracións.
- b) Determinar os criterios e condicións de autorización de consumo de bebidas alcohólicas por persoas adultas nos espazos de dominio público que se atopen no seu ámbito territorial, así como proceder á sinatura de acordos con outras administracións para o cumprimento dos ditos criterios e condicións.
- c) Velar, no marco das súas competencias, polo cumprimento das diferentes medidas de control que establece esta lei, especialmente nas dependencias municipais.
- d) Intervir desde os servizos sociais comunitarios nas situacións de risco para os nenos, nenas e adolescentes derivadas da materia regulada nesta norma.
- e) Exercer a potestade sancionadora nos termos previstos nesta lei.
- f) Adoptar as medidas preventivas dirixidas a asegurar o cumprimento do establecido nesta lei.

2. Ademais das sinaladas no número anterior, os concellos de máis de 20.000 habitantes terán as seguintes competencias e responsabilidades mínimas:

- a) Elaborar, desenvolver e executar os obxectivos, accións e indicadores relacionados coa prevención de adiccións nos Plans Locais de Saúde correspondentes e, en xeral, os programas e actuacións nesta materia que se desenvolvan exclusivamente no seu ámbito, de acordo co establecido nesta lei e no Plan de Trastornos Adictivos de Galicia.
- b) Contar con persoal técnico especialista en prevención de adiccións e promoción de estilos de vida saudables que se adique, entre outros cometidos, a executar as accións relativas a prevención de adiccións recollidas nos Plans Locais de Saúde correspondentes así como outras accións de fomento de estilos de vida saudables.
- c) Elaborar e aprobar o plan en materia de inspección e de réxime sancionador.
- d) Fomentar a participación social e apoiar ás institucións sen ánimo de lucro que desenvolvan no municipio actuacións previstas no correspondente plan local de saúde.

CAPITULO II

Órganos de coordinación e consulta en materia de adiccións

Artigo 50. Comisión en materia de prevención das adiccións en Galicia

1. A Comisión en materia de prevención das adiccións en Galicia é o órgano de estudo, coordinación e asesoramento en materia da prevención das adiccións en Galicia, e estará presidida pola persoa titular da consellería competente en materia de sanidade.

2. Regulamentariamente determinarase a súa composición, organización e funcionamento.

A composición e organización desta comisión rexerese polo principio de paridade, tratará de garantir unha representación proporcionada entre homes e mulleres e nela estarán representadas, polo menos:

- a) A Administración autonómica de Galicia, especialmente as áreas competentes en materia de sanidade, educación, xuventude e protección da infancia.
- b) As administracións locais galegas.
- c) As organizacións do terceiro sector que realizan o seu labor no ámbito da prevención das adiccións.

3. Correspóndenlle a este órgano as seguintes funcións:

- a) A análise da situación das adiccións na Comunidade Autónoma de Galicia.
- b) A colaboración na definición das liñas de actuación prioritarias na prevención das adiccións en Galicia.
- c) A promoción de medidas de coordinación das diferentes administracións públicas e organizacións que participan na prevención das adiccións en Galicia.
- d) A promoción de medidas de colaboración entre os sistemas educativo, sanitario e de protección social no ámbito da prevención das condutas adictivas.
- e) Todas aquelas outras funcións que se establezan regulamentariamente.

CAPITULO III

Iniciativa social

Artigo 51. Organizacións non gobernamentais e entidades sociais

1. A Administración autonómica fomentará e apoiará as iniciativas sociais e a colaboración coas organizacións non gobernamentais e entidades sociais, considerando o seu importante papel nesta materia.
2. Serán ámbitos preferentes de actuación das organizacións non gobernamentais e entidades sociais:
 - a) A concienciación social acerca da problemática xerada polas adiccións.
 - b) A prevención no ámbito familiar e comunitario.
3. Para os efectos de voluntariado social, cumprirase o establecido no artigo 27 da Lei 8/2008, do 10 de xullo.

TÍTULO VI

A inspección

Artigo 52. Inspección

1. As distintas Administracións públicas de Galicia exercerán funcións de inspección e control do cumprimento do disposto nesta lei no eido das súas respectivas competencias.
2. O exercicio das funcións inspectoras en materia sanitaria realizarase nos termos previstos na Lei 8/2008, do 10 de xullo e na Lei 14/1986, do 25 de abril, xeral de sanidade.
3. Poderán realizar inspeccións os membros dos corpos e forzas de seguridade, o persoal funcionario inspector dos órganos e unidades administrativas con competencias sancionadoras e o persoal de inspección de servizos sanitarios e de saúde pública, sen prexuízo das que poida realizar o persoal funcionario doutros órganos e unidades administrativas no exercicio das súas competencias. O dito persoal funcionario terá a condición de autoridade sanitaria no exercicio das súas funcións.
4. As persoas titulares dos establecementos, espectáculos ou actividades reguladas nesta lei ou, en ausencia delas, as persoas responsables destes, deberán permitir e facilitar as inspeccións que acorde a autoridade competente.
5. O persoal funcionario que actúe no exercicio das funcións de inspección no marco desta lei, e acreditando a súa identidade, realizará cantas actuacións sexan necesarias para o seu cumprimento e estará autorizado para:
 - a) Entrar libremente e sen previa notificación, en calquera momento, en todo centro, servizo ou establecemento suxeito a esta lei. O persoal inspector poderá acceder a calquera lugar, instalación ou dependencia, de titularidade pública ou privada, co límite constitucional de entrada no domicilio e restantes lugares cuxo acceso requira o consentimento da persoa titular.
 - b) Realizar as probas, investigacións ou exames necesarios para comprobar o cumprimento desta lei e das normas que se ditén para o seu desenvolvemento.
 - c) Realizar cantas actuacións sexan necesarias para o cumprimento das funcións de inspección que exerza.
6. Cando existan indicios racionais de consumo, tenencia ou posesión de bebidas alcohólicas por persoas menores de idade en lugares públicos e sexa necesaria a súa identificación e/ou a realización de probas para determinar o grao de intoxicación etílica requirirase o auxilio das Forzas e Corpos de Seguridade de conformidade co establecido

na Lei Orgánica 4/2015, de 30 de marzo, de protección da seguridade cidadá. Calquera nivel de alcoholemia detectado implicará consumo de alcohol e, polo tanto, será constitutivo de infracción administrativa de acordo co previsto nesta lei.

7. Con carácter previo ao inicio dun expediente sancionador e no marco das inspeccións reguladas neste artigo poderanse acordar as medidas provisionais previstas no artigo 65 e/ou medidas de adopción directa polos axentes das forzas e corpos de seguridade conforme ao disposto artigo 68.

8. As administracións públicas de Galicia colaborarán entre si e poderán promover acordos específicos para optimizar o uso de recursos públicos e asegurar a coherencia das actuacións realizadas en materia de inspección.

9. As denuncias presentadas por particulares e relacionadas coas materias reguladas nesta lei que cheguen ás administracións locais, xa sexa de xeito directo ou a través da autoridade sanitaria, deberán ser verificadas e, no caso de detectarse incumprimentos, deberá incoarse o correspondente expediente sancionador.

Artigo 53. *Actas*

1. As actuacións realizadas no exercicio da función inspectora deberanse documentar nunha acta na que as persoas interesadas poderán facer constar a súa desconformidade e as súas observacións. A acta deberá ser posta a disposición das persoas interesadas e ao órgano administrativo competente para acordar a inspección.

2. No caso de que as persoas interesadas neguen os feitos será necesaria a ratificación destes por parte do persoal funcionario actuante.

3. De conformidade co disposto no artigo 77.5 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas, os documentos formalizados polos funcionarios aos que se lle recoñece a condición de autoridade e nos que, observándose os requisitos legais correspondentes se recollan os feitos constatados por aqueles farán proba destes agás que se acredite o contrario.

4. Cando a actuación inspectora derive da presentación dunha denuncia que vaia acompañada dunha solicitude de iniciación de expediente sancionador, deberáselle

notificar á persoa denunciante a iniciación ou non do procedemento sancionador, todo isto sen prexuízo dos dereitos que lle correspondan, se é o caso, como interesada.

TÍTULO VII

Infraccións e sancións

CAPÍTULO I

Das infraccións

Artigo 54. Clasificación das infraccións

As infraccións administrativas tipificadas na presente lei clasifícanse en leves, graves e moi graves.

Artigo 55. Infraccións leves

Constitúen infraccións leves:

- a) O consumo, transporte, tenencia ou posesión de bebidas alcohólicas por persoas menores de idade, salvo cando se realice por motivos laborais. No caso de producirse no contexto dun botellón, a sanción elevarase ao grao medio.
- b) O consumo de bebidas alcohólicas nos lugares especificados no número 2 do artigo 27.
- c) O incumprimento por parte das persoas menores de idade da prohibición de acceso aos establecementos especificados no artigo 29.1, cando non leve a documentación requirida.
- d) A venda e subministración de produtos dirixidos a persoas menores de idade que poidan crear confusión ou imiten ás bebidas alcohólicas, consonte co disposto no artigo 25.8.
- e) O incumprimento das obrigas de información establecidas no artigo 26 da lei.
- f) O incumprimento, por parte dos titulares dos establecementos de hostalería e restauración, da obriga de formación recollida no artigo 18.

- g) O incumprimento da prohibición do emprego de imaxes con distintivos de bebidas alcohólicas nas actividades musicais, deportivas, educativas, recreativas, espectáculos públicos ou calquera outro tipo de evento dirixido a persoas menores de idade de conformidade co disposto no artigo 24.
- h) Fumar ou consumir DSLN e produtos do tabaco ou semellantes por persoas menores de idade.
- i) Fumar ou consumir DSLN e produtos do tabaco ou semellantes, incluídos os produtos elaborados a base de herbas para fumar, nos lugares nos que exista prohibición ou fora das zonas habilitados para iso.
- j) Non dispoñer ou non expor en lugar visible nos establecementos nos que estea autorizada a venda de produtos do tabaco e de DSLN e produtos do tabaco ou semellantes dos carteis que informen da prohibición de venda ás persoas menores de idade e advirtan sobre os prexuízos para a saúde derivados do seu uso.
- k) Non informar na entrada dos establecementos da prohibición de fumar ou consumir DSLN e produtos semellantes, e que advirtan sobre os prexuízos para a saúde derivados do seu uso, ou non cumprir co resto de obrigas formais que se prevén na lei.
- l) A venda ou entrega ás persoas menores de idade de produtos do tabaco e DSLN e produtos semellantes, de conformidade coas definicións das letras d) e l) do artigo 4, así como calquera outro produto que imite e induza a fumar ou simule a conduta de fumar.
- m) A exposición, en tendas que vendan calquera produto relacionado co cannabis ou co seu consumo, destes produtos no seu escaparate ou ter imaxes dirixidas ao exterior ou calquera tipo de publicidade, da planta "cannabis sativa" ou calquera produto o derivado desta.
- n) A tenencia, transporte ou posesión por persoas menores de idade de cannabis, produtos, compoñentes, incluído o CBD, ou derivados deste en calquera forma ou formato e en calquera cantidade.
- ñ) O consumo, o transporte, a tenencia ou a posesión de bebidas enerxéticas por persoas menores de idade, salvo cando se realice por motivos laborais.

- o) Non informar na entrada dos establecementos da prohibición de venda ou subministro de bebidas enerxéticas, ou non cumprir co resto de obrigas formais que se prevén na lei.
- p) A obstrución do labor inspector realizado por membros dos corpos e forzas de seguridade e/ou o persoal funcionario que teña carácter de autoridade mediante a negativa a someterse aos controis, subministrar datos, facilitar información ou prestar colaboración; as ameazas ou injurias, así como calquera outra acción ou omisión que o perturbe ou o atrase.
- q) O mero atraso no cumprimento das obrigas de información, comunicación ou comparecencia por requirimento da autoridade competente.
- r) Todas aquelas que se cometan por simple negligencia e non comporten un prexuízo directo para a saúde individual ou colectiva.
- s) Calquera outro incumprimento das obrigas previstas nesta lei que non se tipifique como infracción grave ou moi grave.

Artigo 56. *Infraccións graves*

Constitúen infraccións graves:

- a) A venda, subministración ou indución ao consumo de bebidas alcohólicas a persoas menores de idade, así como a súa adquisición para entregarllas a elas.
- b) Permitir por parte dos concellos, que dispoñan de corpo de policía local, a realización de actividades de botellón no termo municipal, tal como se definen no artigo 27.2.e).
- c) O incumprimento das restricións contidas no artigo 20, referentes á publicidade, promoción e patrocinio de bebidas alcohólicas
- d) O incumprimento dos criterios que deben rexer a publicidade, promoción e patrocinio de bebidas alcohólicas previstos no artigo 22.
- e) O incumprimento das restricións contidas no artigo 35, referentes á publicidade e patrocinio de cannabis.
- f) O incumprimento das restricións contidas no artigo 39, referentes á publicidade promoción e patrocinio de bebidas enerxéticas.

- g) O incumprimento, por parte das persoas titulares dos establecementos ou organizadoras das actividades, da prohibición de entrada das persoas menores de 16 anos nos establecementos destinados a actividades de ocio e entretemento, así como nos espazos destinados a espectáculos musicais, segundo o previsto no número 1 do artigo 29, excepto se van acompañadas do seu pai, nai, titor/a ou gardador/a legal.
- h) O incumprimento pola persoa titular do establecemento ou organizador da actividade das prohibicións contidas no número 2 do artigo 29 no que respecta ao desenvolvemento das sesións permitidas destinadas a persoas menores de idade maiores de 14 anos.
- i) O incumprimento por parte industrias relacionadas coas materias reguladas nesta lei das condicións esixidas no artigo 23, no que respecta á organización de actividades en centros docentes, públicos e privados, e/ou con organizacións infantís e xuvenís, así como o establecemento de acordos ou convenios coas administracións educativas e sanitarias galegas.
- j) A venda ou subministración de bebidas alcohólicas nos lugares especificados no número 4 do artigo 25.
- k) A venda e subministración de bebidas alcohólicas a través de máquinas expendedoras.
- l) A venda e subministración de bebidas alcohólicas no horario nocturno definido no artigo 4.h) ou, no caso da venda a distancia ou domiciliaria, a entrega das mesmas no horario nocturno, segundo o disposto no número 6 do artigo 25.
- m) O incumprimento das limitacións ao acceso das persoas menores de idade a lugares vinculados á produción das bebidas alcohólicas previstas no artigo 28.
- n) Fumar ou consumir DSLN e produtos semellantes nos lugares nos que existe prohibición de facelo, segundo o artigo 33 da lei.
- ñ) Permitir fumar ou consumir DSLN e produtos semellantes nos lugares nos que existe prohibición de facelo, segundo o artigo 33 da lei.
- o) Habilitar zonas para fumar ou consumir DSLN e produtos semellantes en establecementos e lugares onde non estea permitida a súa habilitación.

- p) O patrocinio da planta "cannabis sativa" e de calquera produto, compoñente ou derivado desta, así como toda clase de publicidade, e promoción dos citados produtos en todos os medios e soportes, aos que poidan ter acceso as persoas menores de idade.
- q) A venda a menores de idade de cannabis, produtos, compoñentes ou derivados, en calquera forma ou formato e para calquera forma de consumo (semente, planta, aceites, licores, etc ...), así como a venda mediante máquinas expendedoras, ou dispensadores móbiles ou portátiles.
- r) Regalar ou vender calquera tipo de merchandising coa imaxe identificativa do cannabis á poboación, independentemente de cal sexa a súa idade.
- s) Permitir o acceso ás persoas menores de idade, aos lugares ou establecementos vinculados coa produción, distribución ou consumo de cannabis e produtos derivados, incluído o CBD, así como ás tendas onde se vendan sementes, plantas de "cannabis sativa" ou calquera outro produto relacionado, incluído o CBD.
- t) A venda, subministración ou inducir ao consumo de bebidas enerxéticas a persoas menores de idade, así como a súa adquisición para entregarllas a elas.
- u) A venda e subministración de bebidas enerxéticas a través de máquinas expendedoras e nos lugares especificados no artigo 40.3.
- v) O incumprimento da obriga por parte de establecementos comerciais de venda de bebidas enerxéticas de habilitar espazos específicos e claramente diferenciados para a súa localización, de acordo co disposto no número 6 do artigo 40.
- w) O incumprimento dos requirimentos específicos e/ou das medidas provisionais que adopten as autoridades sanitarias competentes cando non concorran dano grave para a saúde das persoas.
- x) A negativa absoluta a facilitar información ou prestar colaboración, así como facilitar información falsa de xeito deliberado ás autoridades sanitarias, aos seus axentes ou ao persoal das forzas e corpos de seguridade.

y) A comisión dunha infracción leve cando, no prazo dun ano, o mesmo suxeito fose sancionado pola comisión de dúas ou mais infraccións leves e a resolución ou resolucións sancionadoras foran firmes na vía administrativa.

Artigo 57. *Infraccións moi graves*

Constitúen infraccións moi graves:

- a) O incumprimento dos requirimentos específicos e/ou das medidas provisionais que adopten as autoridades sanitarias competentes cando concorra dano grave para a saúde das persoas.
- b) A resistencia, coacción, ameaza, inxuria, desacato ou calquera outra forma de presión exercida sobre os membros dos corpos e forzas de seguridade e/ou o persoal funcionario que exerza funcións de inspección.
- c) O consumo de produtos elaborados a base de herbas para fumar, en todos os establecementos do ámbito da hostalería e da restauración, incluídas as zonas habilitadas como terrazas, segundo o artigo 34 da lei.
- d) Que as bebidas enerxéticas non leven no etiquetado a mensaxe de que o seu consumo pode provocar danos na saúde.
- e) A venda ou comercialización de bebidas enerxéticas a persoas menores de idade.
- f) A publicidade de bebidas enerxéticas dirixida a menores de idade dentro do territorio da comunidade autónoma de Galicia.
- g) O patrocinio de concertos, festivais, romarías ou calquera acto lúdico con presenza de público por produtos que conteñan calquera sustancia con poder adictivo.
- h) O incumprimento consciente e deliberado dos requisitos, das obrigas ou das prohibicións establecidas na presente lei, ou calquera comportamento doloso, sempre que ocasionen alteración, danos ou risco grave para a saúde dos e das menores de idade.
- i) A comisión dunha infracción grave, cando, no prazo de cinco anos, o mesmo suxeito xa fose sancionado pola mesma conduta mediante resolución firme en vía administrativa.

Artigo 58. *Responsables*

1. Das diferentes infraccións será responsable a persoa física ou xurídica que as cometa, ben sexa a título de dolo ou culpa. En particular, no caso de infraccións cometidas por persoas menores responsables de acordo coa presente lei, apreciaranse sempre, ademais das restantes circunstancias establecidas nela, as concretas circunstancias do caso, a presenza dos seus pais, nais, titores/as ou gardadores/as legais no momento da comisión da infracción, as súas condicións de madurez e a súa participación na actividade infractora.

No suposto de que, unha vez practicadas as dilixencias de investigación oportunas tendentes á identificación da persoa ou persoas que poidan resultar responsables, non sexa posible determinar o grao de participación dos diversos suxeitos que interviñesen na comisión da infracción, a responsabilidade será solidaria.

Cando o cumprimento dunha obrigaón establecida por esta lei corresponda a varias persoas conxuntamente, responderán de xeito solidario das infraccións que, no seu caso, se cometan e das sancións que se imponhan. Non obstante, cando a sanción sexa pecuniaria e sexa posible, individualizarase na resolución en función do grao de participación de cada responsable.

2. Estarán exentas de responsabilidade as persoas menores de 14 anos. No caso de que a infracción sexa cometida por unha persoa menor de 14 anos, a autoridade competente poñerá en coñecemento do Ministerio Fiscal.

Cando sexa declarada responsable dos feitos unha persoa menor de 18 anos ou unha persoa coa capacidade modificada xudicialmente responderán, solidariamente con ela, do pagamento das sancións pecuniarias que se lle imponhan, dos danos e perdas ocasionados e da reposición ao seu estado orixinario da situación alterada pola infracción os seus proxenitores, titores/as ou gardadores/as legais ou de feito, segundo proceda.

3. Tamén serán responsables das infraccións aquelas persoas que, aproveitando a súa condición de maioría de idade, vendan, adquiren e posteriormente subministren ou cedan as bebidas alcohólicas, bebidas enerxéticas, tabaco ou cannabis a persoas menores de idade ou as induzan ao seu consumo.

4. Así mesmo, e en función das distintas infraccións, tamén serán responsables delas as persoas titulares das entidades, centros, locais ou establecementos ou as organizadoras

das actividades nas que se cometa a infracción ou, na súa ausencia, o persoal empregado que estea ao seu cargo; a empresa fabricante, cando se leve a cabo pola súa iniciativa, a empresa importadora, distribuidora e a explotadora da máquina expendedora; a empresa beneficiaria da publicidade ou da promoción, entendendo por tal tanto a persoa titular da marca ou produto anunciado coma a titular do establecemento ou espazo no que se exhiba, así como, se é o caso, a empresa publicitaria e a patrocinadora.

CAPÍTULO II

Das sancións

Artigo 59. *Criterios para a gradación das sancións*

1. As infraccións serán sancionadas gardando a debida adecuación entre a gravidade do feito constitutivo da infracción e a sanción aplicada, establecéndose unha gradación desta de mínimo, medio e máximo para cada nivel de cualificación, en función da fraude ou conivencia, o incumprimento das advertencias previas, o número de persoas afectadas, os prexuízos causados, os beneficios obtidos por mor da infracción e a permanencia e transitoriedade dos riscos.
2. Cando concorran máis de dous dos criterios de gradación previstos no número anterior, o órgano competente poderá impoñer a sanción no seu grao máximo.
3. En particular, a infracción prevista no artigo 55.a) sancionarase con carácter xeral no seu grao mínimo, e a infracción prevista no artigo 55.b) sancionarase con carácter xeral no seu grao medio, salvo que en ambos os dous casos concorran circunstancias agravantes que xustifiquen a imposición da sanción nunha contía superior.

Artigo 60. *Sancións*

1. As infraccións tipificadas nesta lei sancionaranse con multas conforme á seguinte gradación:

a) Infraccións leves:

- 1º. Grao mínimo: ata 601,01 euros.

2º. Grao medio: de 601,02 a 1.803,04 euros.

3º. Grao máximo: de 1.803,05 a 3.005,06 euros.

b) Infraccións graves:

1º. Grao mínimo: de 3.005,07 a 6.010,12 euros.

2º. Grao medio: de 6.010,13 a 10.517,71 euros.

3º. Grao máximo: de 10.517,72 a 15.025,30 euros.

c) Infraccións moi graves:

1º. Grao mínimo: mínimo: de 15.025,31 a 120.202,42 euros.

2º. Grao medio: de 120.202,43 a 360.607,26 euros.

3º. Grao máximo: de 360.607,27 a 601.012,11 euros.

Poderán superarse os límites fixados ata acadar o quíntuplo do valor dos produtos ou dos servizos obxecto da infracción.

2. Nas infraccións leves e graves, ademais das multas, o órgano competente para impoñer a sanción poderá impoñer como sancións accesorias, de forma motivada e proporcionada e á vista das circunstancias concorrentes, as seguintes:

a) A suspensión de calquera tipo de axuda ou subvención de carácter financeiro que a persoa ou a entidade infractora obtivese ou solicitase dun concello e/ou da Comunidade Autónoma de Galicia.

b) A revogación das autorizacións municipais concedidas.

c) O peche temporal total ou parcial do establecemento ou servizo por un período máximo de cinco anos.

3. Nas infraccións moi graves, ademais da multa, o órgano competente para impoñer a sanción poderá impoñer como sancións accesorias, de forma motivada e proporcionada e á vista das circunstancias concorrentes, as seguintes:

- a) A prohibición de percibir calquera tipo de axudas ou subvencións por parte da Administración pública galega por un período de entre un e cinco anos.
- b) O peche temporal, total ou parcial, do establecemento ou servizo por un período máximo de cinco anos.
- c) O peche definitivo, total ou parcial, do establecemento ou servizo.

Artigo 61. *Substitución das sancións*

1. A autoridade competente para impoñer as sancións leves e graves recollidas nesta lei poderá decidir, sen necesidade de solicitude previa por parte da persoa sancionada, a substitución da sanción económica pola inclusión en programas preventivos ou asistenciais ou pola realización de traballos en beneficio da comunidade, de acordo co réxime que se prevea regulamentariamente.
2. No caso de que a persoa infractora rexeite estas medidas, imporase a sanción económica prevista para ese tipo de infracción.

Artigo 62. *Competencia sancionadora*

1. Para o caso de infraccións en materia de bebidas alcohólicas e bebidas enerxéticas, a competencia para incoar, instruír e resolver os expedientes sancionadores corresponderá aos seguintes órganos:
 - a) Ao/á alcalde/sa, pola comisión de infraccións leves previstas no artigo 55, agás o suposto de incumprimento da prohibición de actividades de botellón, previstas no artigo 27.2. e) da lei. Así mesmo, corresponderalle a imposición, no seu caso, das sancións accesorias.
 - b) A persoa titular da xefatura territorial correspondente da consellaría competente en materia de sanidade, pola comisión de infraccións graves previstas no artigo 56, así coma a infracción leve no suposto de incumprimento da prohibición de actividades de botellón, previstas no artigo 27.2. e) da lei. Así mesmo, corresponderalle a imposición, no seu caso, das sancións accesorias.
 - c) Á persoa titular do órgano directivo competente en materia de saúde pública da consellaría competente en materia de sanidade para a imposición de sancións por

infraccións moi graves en grao mínimo, previstas no artigo 57. Así mesmo, corresponderalle a imposición, no seu caso, das sancións accesorias.

d) Ao Consello da Xunta, para a imposición de sancións por infraccións moi graves nos seus graos medio e máximo, previstas no artigo 57. Así mesmo, corresponderalle a imposición, no seu caso, das sancións accesorias.

2. No suposto de inactividade dos concellos logo de denuncias presentadas pola cidadanía ou derivadas das actuacións de inspección no caso de infraccións previstas no apartado a) do número 1, os órganos competentes da Administración autonómica, de acordo coas regras competenciais previstas para os expedientes sancionadores de competencia autonómica, asumirán a incoación, instrución e resolución dos procedementos sancionadores polas infraccións referidas, unha vez instados os concellos a actuar polos órganos competentes da Comunidade Autónoma e transcorrido o prazo concedido, que en ningún caso poderá ser inferior a un mes desde a recepción do requirimento, sen que se producira a notificación ao órgano competente da Administración xeral da Comunidade Autónoma da incoación do correspondente procedemento sancionador.

3. Para o caso de infraccións previstas en materia de do tabaco e cannabis, correspóndelle á Administración autonómica a competencia para incoar, instruír e resolver os expedientes sancionadores. Nestes supostos, os órganos autonómicos competentes para o exercicio da potestade sancionadora son:

a) A persoa titular da xefatura territorial correspondente da consellaría competente en materia de sanidade, cando se trate de infraccións leves previstas no artigo 55.

b) A persoa titular da dirección xeral competente en materia de saúde pública, cando se trate de infraccións graves previstas no artigo 56.

c) A persoa titular da consellaría competente en materia de sanidade, cando se trate de infraccións moi graves en grao mínimo, previstas no artigo 57.

d) O Consello da Xunta de Galicia, cando se trate de infraccións moi graves nos seus graos medio e máximo, previstas no artigo 57.

Artigo 63. Prescrición de infraccións e sancións

1. As infraccións tipificadas nesta lei como leves prescribirán ao ano, as graves aos tres anos e as moi graves aos cinco anos.

O prazo de prescrición das infraccións comezará a contar desde o día no que a infracción se cometeu. No caso de infraccións continuadas, o prazo comezará a contar desde o momento da finalización da actividade ou do último acto con que a infracción se consuma. No caso de que os feitos ou actividades constitutivos de infracción sexan descoñecidos por carecer de signos externos, o devandito prazo computarase desde que os mesmos se manifestasen.

Interromperá a prescrición a iniciación, con coñecemento da persoa interesada, dun procedemento sancionador, reiniciándose o prazo de prescrición se o expediente sancionador estivese paralizado durante máis dun mes por causa non imputable á persoa presuntamente responsable.

2. As sancións impostas pola comisión de infraccións leves prescribirán ao ano, as impostas por faltas graves aos tres anos e as impostas por faltas moi graves aos cinco anos.

O prazo de prescrición das sancións comezará a contar desde o día seguinte a aquel en que sexa executable a resolución pola cal se impón a sanción ou transcorrese o prazo para recorrer contra a mesma.

Interromperá a prescrición a iniciación, con coñecemento da persoa interesada, do procedemento de execución, e volverá transcorrer o prazo se aquel está paralizado durante máis dun mes por causa non imputable á persoa infractora.

No caso de desestimación presunta do recurso de alzada interposto contra a resolución pola que se impón a sanción, o prazo de prescrición da sanción comezará a contar desde o día seguinte a aquel no que finalice o prazo legalmente previsto para a resolución do dito recurso.

CAPÍTULO III

Procedemento sancionador

Artigo 64. Incoación do procedemento sancionador

1. O procedemento sancionador por infraccións tipificadas nesta lei iniciarase de oficio, por acordo do órgano competente adoptado:

a) Por propia iniciativa.

b) Por acta de infracción elaborada polo persoal funcionario de inspección.

c) Por orde superior.

d) Por petición razoada da autoridade ou do órgano administrativo que teña coñecemento da posible infracción.

e) Por denuncia formulada polas forzas e corpos de seguridade, por organizacións profesionais do sector, organizacións de persoas consumidoras e usuarias ou particulares. Para estes efectos, as follas de reclamación terán a consideración de denuncia formal.

2. Con carácter previo á incoación do procedemento sancionador, o órgano competente para elo poderá acordar a realización de cantas actuacións sexan necesarias co obxecto de determinar con carácter preliminar se concorren circunstancias que xustifiquen a súa iniciación.

3. O acordo de incoación comunicarase á persoa instrutora, con traslado de cantas actuacións se realízen, e notificarase á persoa denunciante e ás persoas interesadas no procedemento.

4. Terán a condición de persoas interesadas nos procedementos sancionadores por infraccións tipificadas nesta lei, ademais das presuntas responsables das infraccións, as persoas directamente prexudicadas por elas.

Artigo 65. Medidas provisionais previas á apertura do expediente sancionador

1. Con carácter previo á apertura do expediente sancionador poderanse adoptar, por razóns de urxencia inaprazable e para a protección provisional dos intereses implicados, medidas provisionais previas no caso do incumprimento das prohibicións previstas nesta lei cando se den os supostos seguintes:

a) Cando a consecuencia do consumo de substancias psicoactivas se produzan situacións que comporten un risco grave ou perigo inminente para as persoas e os bens ou a convivencia entre a cidadanía.

b) Cando se incumpra a prohibición de admitir persoas menores nos establecementos abertos ao público ou nos espectáculos nos que teñan prohibida a entrada de acordo con esta lei.

2. No caso de se dar algún dos supostos previstos no número anterior, os órganos competentes poderán adoptar algunha ou algunhas das seguintes medidas:

a) A suspensión de autorizacións, permisos, licenzas e outros títulos expedidos polas autoridades administrativas, e a suspensión do espectáculo ou actividade de que se trate, no seu caso.

b) O desaloxo, clausura e precinto do establecemento aberto ao público.

c) O depósito, retención, inmovilización e destrución das bebidas alcohólicas, dos envases ou dos demais elementos obxecto da prohibición, así como doutros materiais ou medios empregados. As bebidas alcohólicas serán intervidas e destruídas por razóns hixiénico-sanitarias polas persoas funcionarias competentes como un residuo sólido urbano.

3. As medidas adoptaranse mediante resolución motivada, respectando sempre o principio de proporcionalidade e logo da audiencia ás persoas interesadas. O trámite de audiencia poderase omitir en casos de extraordinaria urxencia debidamente xustificados na resolución.

4. As medidas provisionais adoptadas deberán ser confirmadas, modificadas ou levantadas no acordo de iniciación do procedemento sancionador, que se deberá efectuar dentro dos quince días seguintes á adopción daquelas.

5. En todo caso, estas medidas quedarán sen efecto se non se inicia o procedemento no citado prazo ou cando o acordo de iniciación non conteña un pronunciamento expreso sobre elas.

Artigo 66. *Medidas provisionais*

De conformidade co disposto no artigo 56 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, iniciado o procedemento sancionador, o órgano administrativo competente para resolver poderá adoptar, de oficio ou a instancia de parte e de xeito motivado, as medidas provisionais que estime oportunas para asegurar a eficacia da resolución que puidera recaer, se existisen elementos de xuízo suficientes para elo, de acordo cos principios de proporcionalidade, efectividade e menor onerosidade.

Artigo 67. Órganos competentes para a adopción de medidas provisionais

1. O departamento da Administración autonómica ou do concello competente para adoptar as medidas recollidas no artigo anterior será o que teña atribuída a competencia para resolver o correspondente procedemento sancionador.
2. Tendo en conta a afectación ás competencias autonómicas, a Administración autonómica poderá adoptar as medidas provisionais en supostos de competencia dos concellos, á custa e en substitución destes, no caso de inhibición da entidade local, logo do requirimento a esta que non sexa atendido no prazo indicado para o efecto, que en ningún caso poderá ser inferior a un mes. A non atención do requirimento pola entidade local exixirá a alegación dunha causa xustificada e debidamente motivada.
3. Tamén poderá adoptar as citadas medidas por razóns de urxencia inaprazable e extraordinaria que así o xustifiquen e, neste caso, as medidas deberán ser postas en coñecemento inmediato do concello respectivo.
4. O departamento competente da Administración da Comunidade Autónoma de Galicia para adoptar as medidas provisionais previas referidas no artigo 65, será o que teña atribuída a competencia para a incoación ou para a instrución dos expedientes sancionadores de competencia autonómica.
5. O disposto nos números 1 e 2 deste artigo enténdese sen prexuízo das medidas que poidan ser adoptadas pola Administración xeral do Estado no exercicio das súas competencias.

Artigo 68. Medidas de adopción directa polos axentes das forzas e corpos de seguridade

1. No caso de incumprimento dalgunha das prohibicións establecidas nesta lei que comporten un risco grave ou perigo inminente para as persoas e os bens ou a convivencia

entre a cidadanía, os axentes dos corpos e forzas de seguridade, de oficio ou a petición dos órganos competentes para incoar ou resolver os correspondentes procedementos sancionadores, do persoal pertencente aos corpos de inspección, ou en virtude de denuncia pública, poderán adoptar de forma directa, logo do requirimento ás persoas responsables que os causen e no caso de que aquel non sexa atendido, as seguintes medidas:

a) No caso do alcohol, a suspensión inmediata da actividade e o desaloxo e o precinto dos establecementos abertos ao público, así como o depósito, a retención ou a inmovilización e destrución das bebidas alcohólicas.

b) Aqueloutras medidas que se consideren necesarias, atendendo ás circunstancias concorrentes en cada caso, para garantir a seguridade das persoas e dos bens e a convivencia entre a cidadanía, e que garden a debida proporción atendendo os bens e os dereitos obxecto de protección.

2. No caso de que os axentes adopten as medidas indicadas no número anterior, deberán comunicalo inmediatamente ao órgano competente para adoptar as medidas provisionais previas pertinentes, que deberá confirmalas, modificalas ou levantalas no prazo de dous días hábiles desde a indicada comunicación. O incumprimento deste prazo comporta automaticamente o levantamento das medidas adoptadas.

3. O disposto nos números anteriores enténdese sen prexuízo das medidas que poida adoptar a Administración xeral do Estado no exercicio das súas competencias.

Artigo 69. Resolución do procedemento sancionador

1. O prazo máximo no que debe notificarse a resolución do procedemento sancionador será dun ano desde a data do acordo de incoación. De transcorrer este prazo sen se notificar a correspondente resolución, producirase a caducidade do procedemento nos termos e cos efectos previstos na lexislación do procedemento administrativo común.

2. Se as condutas sancionadas causasen danos ou prexuízos á administración, a resolución do procedemento poderá impoñer á persoa infractora a reposición ao seu estado orixinario da situación alterada pola infracción, incluíndo a limpeza da vía pública, e a indemnización polos danos e perdas causados.

3. Se a sanción viñera motivada pola falta de adecuación da actividade ou do establecemento aos requisitos establecidos pola normativa vixente, a resolución sancionadora incluíra un requirimento para que a persoa sancionada leve a cabo as actuacións necesarias para regularizar a situación da actividade ou do establecemento do que é titular.

Artigo 70. Execución das resolucións sancionadoras

1. A execución das resolucións sancionadoras, unha vez que poñan fin á vía administrativa, corresponderá ao órgano competente para a incoación do procedemento.

2. Nos casos nos que a resolución sancionadora inclúa un requirimento para que a persoa sancionada leve a cabo as actuacións necesarias para regularizar a situación da actividade ou do establecemento do que é titular, o órgano competente para a execución poderá impoñer a aquela multas coercitivas dun 10% da contía da sanción máxima fixada para a infracción cometida por cada día que pase desde o vencemento do prazo outorgado para o cumprimento do requirimento sen que se realizasen as actuacións ordenadas.

Artigo 71. Financiamento

Os ingresos derivados da imposición das sancións establecidas nesta lei destinaranse ao cumprimento dos obxectivos determinados nela, especialmente ao financiamento de actividades dirixidas á prevención do consumo de substancias psicoactivas en persoas menores de idade e de programas municipais de lecer para a mocidade, e así como para o financiamento das actividades incluídas no Programa Galego de Promoción dunha Vida sen Tabaco, para o cal xerarán crédito nos respectivos créditos da Administración sanitaria.

Disposición adicional primeira. Actuacións inspectoras

As funcións inspectoras que a presente lei atribúe aos órganos e ás unidades administrativas da consellería competente en materia de sanidade corresponderán ao Corpo Facultativo Superior da Xunta de Galicia, Escala de Saúde Pública e Administración sanitaria, sen prexuízo das competencias atribuídas a outros corpos inspectores de acordo coa súa normativa sectorial.

Disposición adicional segunda. *Actualización das contías das sancións*

As contías das sancións establecidas nesta lei poderán ser actualizadas polo Consello da Xunta de Galicia conforme aos criterios establecidos na normativa de desindexación.

Disposición adicional terceira. *Control oficial dos corpos de inspección da Administración Autónoma no exercicio das súas competencias sectoriais*

O persoal inspector da Administración Autónoma que no exercicio das súas facultades previstas en normas sectoriais aprecie a existencia de feitos susceptibles de constituír unha infracción regulada nesta lei, deberá trasladar os extremos correspondentes das actas ao órgano competente para a instrución das correspondentes infraccións, que á súa vez deberá comunicar de forma motivada a iniciación ou non iniciación do correspondente procedemento sancionador. Das comunicacións recibidas darase conta ao órgano directivo competente en materia de saúde pública da consellería competente en materia de sanidade.

Disposición adicional cuarta. *Festas de interese turístico*

No marco das festas que contén coa declaración de interese turístico (de acordo co establecido no Decreto 4/2015, do 8 de xaneiro, polo que se regula a declaración de festas de interese turístico de Galicia) non terán efecto as restricións de publicidade e promoción establecidas nesta lei.

Disposición transitoria primeira. *Réxime transitorio das máquinas expendedoras*

Os fabricantes, titulares e cesionarios de máquinas expendedoras de bebidas alcohólicas ou bebidas enerxéticas disporán do prazo dun ano, contado desde a entrada en vigor desta lei, para adaptar as máquinas á prohibición de venda de bebidas alcohólicas e enerxéticas prevista nos artigos 25.5 e 40.3f).

Disposición transitoria segunda. *Substitución de sancións*

En tanto non se desenvolva regulamentariamente a previsión contida no artigo 61.1 continuará sendo de aplicación o réxime de substitución de sancións previsto no Decreto 88/2014, 3 de xullo, polo que se regula o sistema de substitución de sancións impostas por incumprimento da Lei 11/2010, do 17 de decembro, de prevención do consumo de

bebidas alcohólicas en menores de idade e se establecen os criterios básicos dos programas preventivos que dela se derivan.

Disposición transitoria terceira. *Información sobre as limitacións*

En tanto non se desenvolva regulamentariamente a previsión contida no artigo 26 continuarán sendo de aplicación o disposto na Orde do 1 de marzo de 2012 pola que se regula a sinalización das limitacións no consumo, venda e subministración de bebidas alcohólicas en locais comerciais de Galicia.

Disposición transitoria cuarta. *Réxime transitorio dos procedementos sancionadores*

a) Aos procedementos sancionadores xa iniciados antes da entrada en vigor da lei non lles será esta de aplicación, rexéndose pola normativa anterior.

b) Os actos e resolucións ditados con posterioridade á entrada en vigor desta lei rexeranse, en canto ao réxime de recursos, polas disposicións dela.

c) Os actos e resolucións pendentes de execución á entrada en vigor desta lei rexeranse para a súa execución pola normativa vixente no momento no que se ditaron.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa*

1. Queda derogada a Lei 11/2010, de 17 de decembro, de prevención do consumo de bebidas alcohólicas en menores de idade, e todas as disposicións de igual ou inferior rango en canto se opoñan ou contradigan o disposto nesta lei.

2. Así mesmo, queda derogada, en todo aquilo que se opoña á presente lei, a Lei 2/1996, do 8 de maio, sobre drogas.

3. Quedan derogadas total ou parcialmente cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ao disposto nesta lei e, en especial, o Decreto 75/2001, do 22 de marzo, sobre control sanitario da publicidade, promoción, subministración, venda e consumo de produtos do tabaco.

Disposición derradeira primeira. *Desenvolvemento regulamentario*

Habílitase ao Consello da Xunta de Galicia para desenvolver regulamentariamente o contido desta lei.

Disposición derradeira segunda. *Adaptación das ordenanzas municipais*

Os concellos deberán adaptar as súas ordenanzas no prazo dun ano desde a entrada en vigor desta lei.

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor*

Esta lei entrará en vigor aos dous meses da súa publicación no Diario Oficial de Galicia.

Santiago de Compostela, xxx de xxx de xxx

Alfonso Rueda Valenzuela

Presidente